

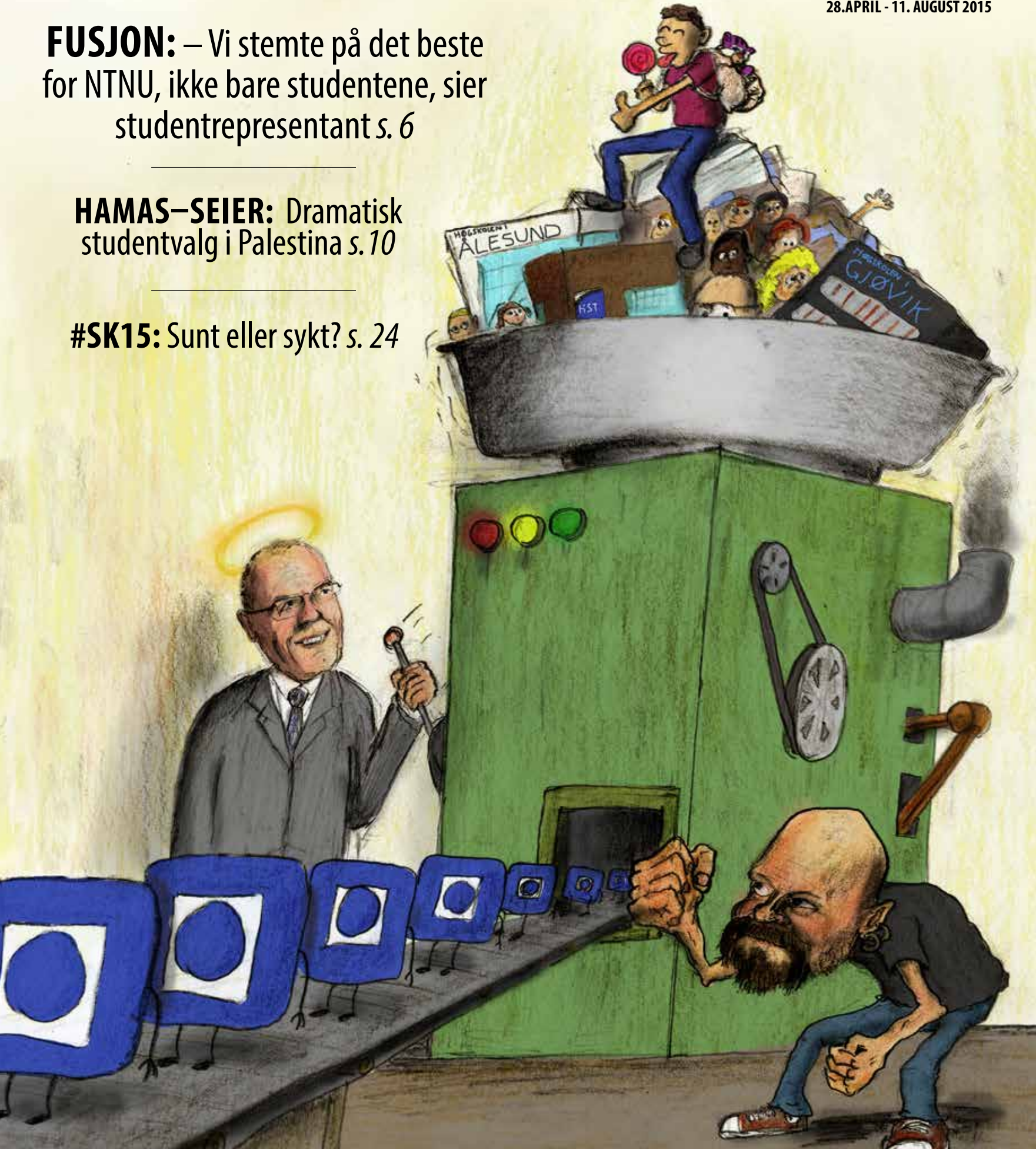
Under Dusken

STUDENTAVISA I TRONDHEIM NR. 08 - 101. ÅRGANG
28. APRIL - 11. AUGUST 2015

FUSJON: – Vi stemte på det beste for NTNU, ikke bare studentene, sier studentrepresentant s. 6

HAMAS–SEIER: Dramatisk studentvalg i Palestina s. 10

#SK15: Sunt eller sykt? s. 24

Under Dusken

REDAKSJON

REDAKTØR UNDER DUSKEN
Synne Hammervik - Tlf: 95520352
avisredaktor@studentmediene.no

ANSVARLIG REDAKTØR
STUDENTMEDIENE I TRONDHEIM AS
Inga Skogvold Rygg - Tlf: 91823546
ansvarligredaktor@studentmediene.no

NESTLEDER UNDER DUSKEN
Anette Sivertstøl

NYHETSREDAKTØR
Martha Holmes nyhetsredaktor@studentmediene.no

POLITISK REDAKTØR
Kristian Aaser politiskredaktor@studentmediene.no

REPORTASJEREKTOREDAKTØR
Martin Gundersen reportasjerektor@studentmediene.no

KULTURREDAKTØR
Mathias Kristiansen kulturrektor@studentmediene.no

SPORTSREDAKTØR
Borghild Kristensen

MUSIKKANSVARLIG
Paulina Dubkov

FOTOREDAKTØR
Katinka Goffin fotoredaktor@studentmediene.no

DEBATTREDAKTØR
Ingrid Vik Bakken

DAGLIG LEDER
Mikkel Bolstad Dæhli - Tlf: 92883089

SALGSSEJF
Mathias Dahlstrøm - Tlf: 47247278 salgssjef@studentmediene.no

DESK
Christian Danielsen (sjef), Signe Karmhus, Emil Flakk, Finn Brynstad, Linn Danielsen Eijemo, Anders Päsche, Miriam Nesbø, Håkon Sveen

JOURNALISTER
Rakel Skaugen, Ulrik Halmøy, Vanja Thronæs, Erik Lundgren, Karoline Jensen, Håkon Pedersen, Maria Lund Kroglund, Tonje Jacobsen, Mats Vederhus, Johannes Jystad, Benedikt Javorovic, Kyrre Ryeng, Emma Røddi, Kristoffer Svendsen, Daniel Guanio, Svein Amund Åstebøl, Aksel Borgen, Kristian Givold, Marie Norum, Daniel Nylend, Trygve Norum-Lunås, An Nguyen, Tora Olsen, Mathias Rød, Silje Bjellvåg, Ingrid Bakken, Martha Holmes, Siri Overn

FOTOGRAFER
Hans Fredrik Sundt, Hildur Agustsdóttir, Odin Drønen, Eivind Sandodden Kise, Silje Krager, Marita Høydal Orseth, Eirik Åsheim

ILLUSTRATØRER
Iria Samuelstuen (sjef), Ellinor Egeberg, Synøve Daaland, Christian Høkaas, Katrine Gunnulfsen, Camilla Dahlstrøm

GRAFIKERE
Andrea Gjerde (sjef), Anne Garvoll, Thea Dahlborg, Sandra Larsen, Ingvild Olausen

KORREKTUR
Finn Brynstad (sjef), Anders Päsche, Emil Flakk, Halvor Bjørnveit

FORSIDE
Christian Høkaas

SINGSAKERBAKKEN 2E, 7030 TRONDHEIM
E-POST: ud@underdusken.no/annonse@underdusken.no

Under Dusken er eit sjølvstendig organ for studentar, utgitt av Studentmediene i Trondheim AS. Under Dusken blir delt ut gratis på lærestader i Trondheim med medlemsrett i Studentersamfundet. Under Dusken kjem ut åtte gongar i semesteret.

Under Dusken arbeider etter reglane i Ver Varsam-plakaten for god presseskikk. Dei som føler seg urettmessig ramma av omtale i avisa, vert oppfordra til å kontakte redaksjonen.

facebook.com/underdusken

@UnderDusken

"De hadde champagne, men rerte den ei"
Vi hadde cava, og vi drakk hver dråpe.
Fuck Welhaven, SKAL! (og god sommer)

LEDER

Den forsinka debatten

Det er tre måneder siden NTNUs styre vedtok, med knapt flertal, at de vil fusjonere med høyskolene i Ålesund, Gjøvik og Sør-Trøndelag. Debatten om hvorvidt en storfusjon ville være til det beste for studenter, ansatte, forskningen og Norge var tilstede også i forkant av avgjørelsen, men først nå har det virkelig eksplodert. Beslutningen er tatt, og når det argumenteres om at vi må se framover, er det på mange måter riktig. Likevel er debatten har blusset opp på ny kan være sunt.

Det var allerede i 2008 at Stjernø-utvalget foreslo strukturendringer i høyere utdanning, og mottok den gang stor motstand. Etter at regjeringen i 2013 varsler en gjennomgang av strukturen innen høyere utdanning, tok det bare ett drøyt år før avgjørelsen ble tatt. Fra de konkrete alternativene kom på bordet, hadde NTNU-styret et halvt år til å bestemme seg. I intervjuet med Christian Tangene i denne utgaven av Under Dusken sier han at de hadde god nok tid til å ta en begrunnet avgjørelse. Den siste ukens debatt tyder derimot på at mange mener det har gått litt raskt i svingene. At noen føler at sine synspunkt ikke har blitt hørt kommer tydelig fram i debatten som har gått på universitetsavisa.no, dusken.no og i denne utgaven av Under Dusken.

Mange viktige, sentrale spørsmål er tatt opp, og de bør ikke glemmes. Hvem representerer studentrepresentantene i NTNUs styre: Seg selv eller alle studentene? Hvordan vil nye NTNU se ut? Hvorfor så stor hast? Hvordan vil studentpolitikken endres? Hvem vil gå styrket ut av en fusjon, og er det noen som vil skvises ut? Klassekampen meldte forrige uke at NTNU vil ha behov for 530 nye administrative ansatte etter fusjonen. Vil universitetet bli ennå mer tungrodd og kommersialisert?

Det er ingen hemmelighet at oppslutningen rundt studentpolitikken er laber på NTNU, men til høsten kan og bør interessen for dette øke kraftig. Fusjonen er kommet for å bli, men tiden framover er fremdeles ikke skrevet i sten. Aksel Tjora skrev i sitt debattinnlegg på dusken.no at han «savner tydeligere studentstemmer i debatte om det framtidige NTNU» og han spør «mangler studentene fullstendig kritisk sans?». Nå har vi studenter en gylden mulighet til å svare på dette. Den siste ukens opphetede debatt tyder på at Tjoras bønn om tydeligere studentstemmer er hørt.

SYNNE HAMMERVIK

Arkivfoto: Nadia Caroline Andersen

Illustrasjon: Camilla Dahlstrøm

Jeg vil også runke i en kopp!

Kvinner som ønsker å donere egg er der. Par som ønsker donerte egg er der. Teknologien bak eggdonasjon er der. Bør ikke denne saken være soleklar?

NYHETSKOMMENTAR

SIRI OVERN
JOURNALIST

I dag er eggdonasjon forbudt i Norge, og det til tross for at behovet er stadig økende. Dette behovet melder seg hos kvinner som ikke er i stand til å produsere egne friske egg grunnet medisinske årsaker. De siste tiårene har også en ny og større målgruppe meldt seg. I kjølvannet av at samfunnet har endret seg har gjennomsnittsalderen hos førstegangs fødende kvinner i Norge økt. Mange kvinner rammes av redusert fruktbarhet grunnet alder allerede når de ønsker sitt første barn. For disse kvinnene er eggdonasjon eneste mulighet til å bære fram barn selv. Er det derimot mannen i forholdet som ikke kan produsere befruktningsdyktige kjønnsceller stiller saken seg helt annerledes.

Jeg vil ikke at mine kjønnsceller skal diskrimineres. Hvis menn kan donere, hvorfor skal ikke jeg få lov? Et

av Helsedepartementets argumenter mot eggdonasjon er at det er en mer belastende prosess enn sæddonasjon. Ved eggdonasjon må cellene hentes ut fra eggstokkene ved bruk av en nål. Det er også nødvendig med hormonbehandling av kvinnen i et par uker i forkant av inngrepet. Jeg er derfor enig i at eggdonasjon er mer belastende for donoren. Likevel: Er ikke dette noe kvinnene kan få avgjøre selv?

Jeg ville sagt «ja». Om noen kvinner i min familie eller vennekrets, eller noen helt fremmede for den saks skyld, sliter med uønsket barnløshet, skulle jeg gjerne stått fremst i køen for å hjelpe dem. Det ville kostet så lite av min tid og komfort å gå gjennom et slikt inngrep, spesielt med tanke på gevinsten mottakeren ville fått av det. Jeg anser derfor ikke dette argumentet som spesielt tungtveiende.

Menn føder ikke. Det gjør kvinner. Derfor er kvinner både genetiske og biologiske mødre til sine barn. Men det behøver ikke nødvendigvis å være slik. Ved eggdonasjon vil kvinnen som har donert egget være barnets genetiske mor, mens kvinnen som bærer fram barnet vil være den biologiske moren. Dette synes Helsedepartementet er forstyrrende. Hvorfor? Fordi det vil føre til «brudd på langvarige kulturelle og sosiale tradisjoner i samfunnet (...)». Dette synes jeg er forstyrrende. Hvorfor? Fordi kulturelle og sosiale tradisjoner

ikke har noe med min eller mine barns genetiske informasjon å gjøre.

Har du noen gang møtt en far som ikke deler gener med sine barn? Selvfølgelig har du det. Og det er helt akseptabelt, både sosialt og kulturelt. I hvert fall i Norge. Så hvorfor er Norge ett av få land i Europa hvor eggdonasjon er forbudt? Resultatet av dette er at mange norske kvinner drar til utlandet for å gjennomføre eggdonasjon der.

Teknologien er der, og den er ikke ny. Det første barnet som kom til verden ved hjelp av eggdonasjon ble født for over 30 år siden. Vi vet at dette fungerer. Hvorfor skal følelser, tradisjoner og oppfatning av «det naturlige» hindre oss i å ta det i bruk?

Etiske spørsmål innen bioteknologi er vanskelige å diskutere og ta stilling til. De rører ved dype følelser i oss, og eggdonasjon er intet unntak. På den ene siden står barnløse par som ønsker å bli foreldre. På den andre siden står de som ikke vil gi slipp på tradisjoner. Hvorfor klarer ikke våre egne landsmenn forstå hva som veier tyngst i denne saken? Alle motargumenter blekner i sammenligning med behovet. Kan vi ikke bare legge tradisjoner til side, og se at dette er en positiv endring?

SIDEN SIST

12 391.. søkere har NTNU som førstevalg

Ny studentpolitisk leder på HiST

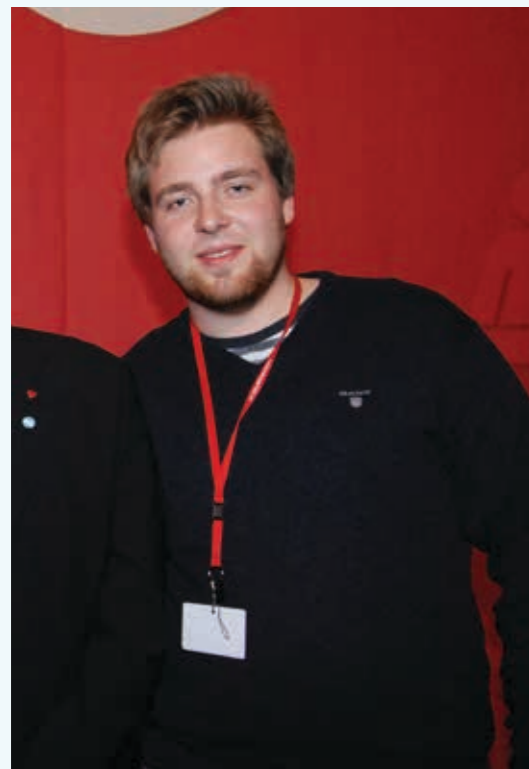

Foto: Arbeiderpartiet/flickr

Morten Djupdal blir den siste lederen som sitter på Studentparlamentet ved HiST før fusjonen med NTNU blir en realitet. Han studerer grunnskolelærer på tredje året i Trondheim, og gleder seg til å kunne representere studenter på heltid. Djupedal forteller at han som nyvalgt leder vil være en representant for alle studentene i Trondheim.

– Jeg er HiST-student men identifiserer meg som Trondheimsstudent. Det tror jeg mange ved både HiST og NTNU gjør, sier Djupdal.

Studentledere mot «turbostipend»

Kunnskapsminister Torbjørn Røe Isaksen (H) nedsatte i 2014 en ekspertgruppe som nå blant annet har foreslått å innføre et bonusstipend på opptil 30 000 kr for studenter som fullfører utdanningen sin på normert tid. NSO er enige i at flere studenter bør fullføre studiene sine raskere enn i dag, men mener turbostipend ikke er riktig løsning.

– Turbostipend er en kostbar feilmedisinering, sier avtroppendeleder Anders Kvernmo Langset for NSO i en pressemelding.

Kilde: Dagens Næringsliv

Nytt sentralstyre i NSO

Lørdag den 18. april ble det kunngjort på Norsk studentorganisasjons landsmøte at Therese Eia Lerøen fra Høgskolen i Oslo og Akershus hadde blitt valgt som ny leder. Tommy Aarethun fra Universitetet i Bergen var en sterk motkandidat i kampen om lederposisjonen. Noen timer senere var også resten av det nye arbeidsutvalget klart, med Synne Grønvold fra HiST som nestleder.

UiB vil ikke fusjonere

Foto: Marianne Rosvik/UiB

Uten stor uenighet vedtok universitetsstyret at UiB ikke skal ha utredning om en mulig fusjon med Høgskolen i Bergen. Den eneste som viste seg som klar tilhenger av en utredning, var Anne Kverneland Bogsnes. Flere av styremedlemmene tok til orde for tettere samarbeid med høgskolen.

– Det er et tåkete bilde. Å utrede fusjon nå er ikke en fruktbar veg å gå, sa universitetsdirektør Kjell Bernstrøm på styremøtet 25. mars

Kilde: På Høyden

Nytt samfundetstyre

Påtroppende Samfundetleder Øyvind Bentås har valgt sitt styre for det kommende året. Den nye nestlederen er Ingeborg Bringslid, tidligere leder for Snaustrinda spellemanslag. Linjeforenings- og internarrangementansvarlig er Vian Pashei som har bakgrunn fra sekretariatet i ISFiT. Den nye huskoordinatoren er Ragnhild Nøstvold tidligere kasserer og formann i Symforch. Nicolas Christensen tar over som presseansvarlig, og Julie Rushfeldt skal ta seg av økonomien i sin nye rolle som økonomiansvarlig. Hans Jacob Sandberg, Synøve Almås, og Håvard Bertelsen er de tre nye temaansvarlige i styret.

Foto: foto.samfundet.no

Søkertallene for 2015 er klare

Arkivfoto: Eirik Indergaard

Med et større kull enn i fjor kunne samtlige utdanningsinstitusjoner vente høye søkertall. BI har fått en økning i søkere på 14 prosentpoeng fra 2014, med en særlig økning av søkere til eiendomsmeglerlinjen der økningen i søkere var på 21 prosentpoeng. 12 391 søkere har NTNU som førstevalg. Det er nærmere 400 flere enn i fjor, og økningen ligger på rundt 3 og en halv prosent. Industriell økonomi er også i år det aller mest populære studiet ved NTNU med 891 søkere til 126 plasser. HiST har 5834 førstevalgssøkere. Dette er en økning på 6,63 prosentpoeng fra fjoråret. Størst økning har det vært innen helse- og sosialfagene med en samlet økning på 12,5 prosentpoeng. På landsbasis er 50,8 prosent av de som har søkt realfag på førsteplass jenter. Det er en kraftig økning fra tidligere år.

populære studiet ved NTNU med 891 søkere til 126 plasser. HiST har 5834 førstevalgssøkere. Dette er en økning på 6,63 prosentpoeng fra fjoråret. Størst økning har det vært innen helse- og sosialfagene med en samlet økning på 12,5 prosentpoeng. På landsbasis er 50,8 prosent av de som har søkt realfag på førsteplass jenter. Det er en kraftig økning fra tidligere år.

MIN LINJEFORNING PROMAN

I sentralbygg 2, noen etasjer opp en vindeltrapp og gjennom en datasal ligger kontoret til linjeforeningen Proman. Til denne hører alle som går project management, et masterprogram på campus Gløshaugen.

Blant de rundt tyve studentene på masterprogrammet er samholdet tett, og linjeforeningsleder Håkon Krogh tror samtlige er med i linjeforeningen.

– Noe spesielt med oss er kanskje at vi har så mange internasjonale studenter. Nå er vi 6 norske og rundt en 15-16 utenlandske studenter på linja, sier han.

Han kan fortelle at klassen og linjeforeningen har et godt og tett miljø.

– Jeg tror alle i klassen er på fornavn. Det skal kanskje ikke så mye til når vi er så få, men alle i klassen kjenner hverandre godt og har vært hjemme hos hverandre, sier Krogh.

En linjeforening i endring

For den relativt nye linjeforeningen skjer det flere forandringer.

– Tidligere het vi Iris, men ingen kunne fortelle hvorfor vi hadde det navnet. I januar byttet vi navn til Proman, som uansett var det alle kalte den, sier han.

– I fjor var linjeforeningen en gruppe på fem-ti stykker som hang sammen. Nå prøver vi å inkludere alle, men det tar litt tid, sier Krogh.

Oppmøtet på arrangementene ligger på rundt 60 prosent, og Krogh ønsker å sette opp et samarbeid med andre linjeforeninger for å vokse litt i størrelse.

– Vi holder på å sette opp et samarbeid med HMS-linjeforeningen og entreprenørskolen. Da kan vi klare å få til litt mer gjennom felles innsats fra foreningene, sier han.

Spennende framtid

Samarbeid eller ei, det skjer mye i Proman. I høstsemesteret var de blant annet på grilltur på en hytte før jul, de har arrangert julebord, og har nylig vært på hyttetur til Oppdal.

– Vi var i Oppdal og sto på ski. Det var første gang mange av de utenlandske studentene fikk prøve seg på det, forteller Krogh.

Snart vil også en fagdag arrangeres, samt en gokartdag i slutten av april. Fadderuka til neste år er under planlegging.

– I fjor hadde vi ikke fadderuke. Dagen vi begynte hadde vi immatrikulering, og tok en øl på Brukbar etterpå. Det vi jobber med nå er å få arrangert noe fast hvert år, sier han.

Den lille linjeforeningen jobber ikke bare med arrangementer, men også med å gjøre seg mer kjent blant andre linjer.

– Neste år tenker vi å arrangere et skirenn, og da vil vi invitere hele campus. Men vi får se hvordan planleggingen går, sier Krogh.

Tekst: Kaia Sørland

UD FOR

100 ÅR SIDEN:

Høiskolen skal jo gi de vordende ingeniører det aandens verktøy som de senere skal betjene sig av, verktøyet skal naturligvis helst være det bedste og det nyeste; men det må fremdeles være paalidelig

50 ÅR SIDEN:

Jeg er grenseløst takknemlig for hvor mye samfunnet koster på oss for å gjøre vårt studium effektivt. At samfunnet ikke har råd til å skaffe oss kvalifiserte undervisningskrefter i en del fag betyr vel ikke så mye

25 ÅR SIDEN:

«Når fanden ville at ingen ting skulle skje, satte kan med sin første komité», seier uttrykket. Dette har ikkje alltid vore så langt unna sanningen når det gjelder hogare utdanning i Noreg.

HYBELUTLEIE

Trenger du bolig?

Vil du bo i en sentral og moderne hybel?

Sjekk mulighetene for et trygt og godt leieforhold

www.hybelutleie.net

– Universitetene kommersialiseres

Er markeds mekanismer i ferd med å ta over det fagliges plass ved universitetene? Rektor Gunnar Bovim og sosiologiprofessor Aksel Tjora ved NTNU møttes til debatt om hva vi vil med det nye NTNU.

DEBATT: Aksel Tjora og Gunnar Bovim i debatt om temaet «Hva vil vi med det nye NTNU?» på Dokkhuset, 22. april.

► FUSJON

TEKST: Silje Bjellvåg
FOTO: Odin Drønen

Debatten om kommersialisering av høyere utdanning sprer seg i Europa. Undervisningskvalitet blir satt opp mot publisering av profittskapende forskning. Ved NTNU strides de lærde om hvorvidt den kommende fusjonen medfører at universitetet vil utføre sitt samfunnsoppdrag med høyere kvalitet.

Sosiologiprofessor Aksel Tjora ved NTNU har i flere kronikker etterspurt faglighetens plass i NTNUs utvikling. Han mener vi trenger debatt om hvilke verdier universitetet skal være tuftet på i en tid hvor markeds mekanismer i større grad avgjør universitetenes framtid.

– Det er ikke vår jobb å gjøre NTNU sexy for næringslivet, sier han.

Rektor Gunnar Bovim ved NTNU mener den kommende fusjonen er begrunnet med at den vil gjøre det enklere for NTNU å gjennomføre sitt samfunnsoppdrag på best mulig måte. I regi av Universitetsavisen møttes Bovim og Tjora til debatt om temaet «Hva vil vi med det nye NTNU?».

Den siste skansen for det faglige

Tjora mener markeds mekanismer som budsjettering på grunnlag av produserte studiepoeng og publikasjoner overtar innholdets plass.

– Det faglige må styre utviklingen. Universitetene er faglighetens siste skanse. Hvis universitetene gir opp det faglige som grunnlag for valg og prioriteringer, er det tapt for samfunnet som helhet, sier han.

Han er ikke motstander av NTNUs fusjon med høyskolene, men setter spørsmålsteget ved argumentene som lå til grunn for fusjonen.

– Jeg ser at det kan være strategisk-økonomisk fornuftig, men vi kunne tatt beslutningen på et tydeligere faglig grunnlag. Lysten til å bli Norges

største universitet har ingenting med faglighet å gjøre, og der ligger litt av problemet, sier Tjora.

– NTNU føyer seg

Bovim ble overbevist av strukturmeldingens faglige argumentasjon om hvorfor små miljøer er for sårbare. Men han innrømmer at han og resten av ledelsen tvilte seg fram til synspunktet de endte opp med.

– Vi er opptatt av at vi har et samfunnsoppdrag. Jeg tror det er muligheter i fusjon og at vi på sikt vil få en bedre forskningsstyrke. Fusjonen kommer til å bedre kvaliteten på det samfunnsoppdraget vi har, sier Bovim.

Tjora mener strukturmeldingen ikke behøvdde å ha store konsekvenser for NTNU fordi de største universitetene står stødig alene, og at NTNU har valgt å være en flinkis i klassen ved å invitere til sammenslåing.

– NTNU er mer katolsk enn paven når det gjelder å føye seg etter kunnskapsministerens lyster, men ministeren trenger velbegrunnet, faglig basert kritikk fra store faglige aktører som NTNU, sier han.

Manglende studentengasjement

Studenter i blant annet London, Amsterdam og København protesterer mot profitt-drevne universiteter. Flere tusen tar til gatene i protest mot det de kaller en profitt-drevet og byråkratisk businessmodell for høyere utdanning. Til sammenlikning opplever Tjora trondheimsstudentene som lite kritiske til de markeds mekanismer som innføres.

– Jeg undres over om studentene ser det som er i ferd med å skje. Studentene må være litt mer modige, ta en del av ansvaret og heve stemmen, sier Tjora.

Studentrepresentantenes stemmer avgjorde fusjonssaken. Tjora mener utfallet strider mot alt vi ser ved andre universiteter i Europa.

– Det er en oppfattelse som er godt utbredt blant mine kolleger at studentpolitikere er karrieremennesker som i hovedsak er i politikken av CV-hensyn. Det blir et problem når man i

utgangspunktet ønsker et studentdemokrati. Kanskje arenaene for engasjement mangler, sier Tjora.

Bovim var sterkt uenig i Tjoras kritikk av studentene.

– Jeg kjenner studentene som meget engasjerte, de setter dagsorden og løfter mange grunnleggende spørsmål som er viktig for utviklingen av universitetet, sier Bovim.

Mange av debattinnleggene omhandlet de ansattes muligheter for å påvirke NTNUs utvikling. Bovim sier han har en stor utfordring foran seg.

– De beste ideene skapes i fagmiljøene, ikke på rektors kontor. Jeg tror ikke det finnes manglende vilje, men det er noe som gjør at vi har en manglende evne. Utviklingen vil bli bedre når de ansatte får delta aktivt, sier Bovim.

Byråkratisering av forskningen

Tjora er frustrert over at forskningen byråkratiseres ved at satsningsområdene blir sentralbestemt, og at fagmiljøene deretter melder seg på med ulike søknadsprosesser. Han kaller utviklingen der forskere konkurrerer om midler for et nullsumspill som gjør at tid og penger sløses bort på å skrive søknader framfor å drive med forskning.

– Arbeidsinnsatsen bidrar ikke til forskning eller publisering, men til å sette rammer rundt det, sier Tjora.

Bovim hevder de fleste ressurser som fordeles ikke er basert på søknad, og at utviklingen skyldes at flere midler er tilgjengelige.

– Politikerne ønsker et kunnskapsbasert grunnlag på viktige samfunnsområder. Ved NTNU forsøker vi å konsentrere midlene på de miljøene hvor vi ser god kvalitet, sier han.

Tjora er uenig i Bovims syn på at kvalitet best kan måles av andre relevante fagpersoner.

– Kvalitetsvurderingen har blitt en kvantitetsvurdering. Når det er antall publikasjoner og ikke innholdet som teller, har vi et problem, sier Tjora. **UD**

Fusjonen år for år

2008 - Stjernø-utvalget sin rapport om høyere utdanning - forslag om å slå sammen utdanningsinstitusjoner møter stor motstand.

2013 - Den blåblå regjeringen varslet at de ville investere mer i kunnskap og forskning som skulle bidra til innovasjon og vekst.

HiST

Høst 2013 - Regjeringen vil foreta en gjennomgang av strukturen innen høyere utdanning.

2014 - 26. mai mottok alle statlige høyere utdanningsinstitusjoner et oppdragsbrev fra KD. Der fikk de beskjed om å vurdere hvor de så sin plass i en sektor med færre institusjoner.

– Dei beste argumenta var for fusjon

Stemmene til dei to studentane i NTNU-styret avgjorde fusjonsstriden. Christian Tangene meiner det var ukontroversielt å stemme mot dei tilsette.

FUSJON

TEKST: Ingrid Vik Bakken
FOTO: Odin Drønen

– Stemmene til studentrepresentantene avgjorde valget om fusjon. Kva var grunnen til at dykk tok denne avgjersla?

– Vi meinte det var best for NTNU som institusjon og for Norge som nasjon. Vi har for mange små og fragmenterte fagmiljø i Noreg, og då må ein sjå kva ein kan gjere med det. Vi har arbeidd med dette heilt frå august, og etter ei grundig vurdering bestemte vi oss for å stemme for det alternativet vi meinte var best, også for studentane.

– Dykk hadde altså berre eit halvt år på å utgreie dei ulike fusjonsalternativa. Fekk dykk god nok tid?

– Ja. Dette var ei beslutning med mange usikkerheitsmoment ved seg, men det er ei grense for kva ein kan vite på førehand. Det informasjongrunnlaget vi hadde var så bra som det kunne bli.

– Ei samla gruppe ansattrepresentanter meinte at fusjon er eit strategisk feilgrep. Var det kontroversielt å la vere å høyre på dei?

Nei, egentleg ikkje. Vi lytta ekstra til dei tilsette, fordi dei har mykje erfaring. Men til slutt meinte vi at det var betre argument for fusjon.

– Kva var det viktigaste argumentet mot fusjon?

Hovudredsla min var at NTNU skulle brette ryggen i fusjonsprosessen, fordi ein slik prosess er kostbar. Men eg kom fram til at det ikkje var særleg sannsynleg. I det langsiktige perspektivet trur eg NTNU vil tene på fusjonen.

– Mange tilsette meiner prosessen gjekk altfor fort, nokon hevdar heile medverknadsprosessen var kosmetisk. Skjønner du at det kan vere provoserande for dei at studentrepresentantar no går ut og ber alle om å tenke positivt og sjå framover?

– Ja, eg skjønner jo det. Men no er avgjersla teke og då er det lurt å tenkje framover. Eg meiner oppriktig at ein høyrte på alle argument. Men å ta ei avgjersle som nokon er ueinig i, og likevel få dei til å føle at dei blei høyrte, er vanskeleg.

– Taparane vil alltid vere misnøgd?

– Hehe, det vil eg ikkje bli sitert på. Viss det i prosessen som leia opp til styrevedtaket var slik at dei følte dei ikkje kunne stille spørsmål ved rammene, vil det vere heilt feil. Men det var jo ikkje slik at nokon sa «dette er det valet vi går mot, men de kan få kome med innspel». Rektor sa ikkje kva han meinte før dagen før vedtaksmøtet.

– I januar hadde dykk eit allmøte for studentane, der dykk hadde ei avstemming over dei ulike alternativa. Av dei 60 som var møtt opp, stemte berre 4 for storfusjon. Likevel stemte dykk mot studentane sin vilje?

– For det første var møtet delt. Mange var for fusjon mellom HiST og NTNU, så det var ikkje eit fleirtal som ville at NTNU skulle stå heilt aleine. Den lokale fusjonen var ikkje eit alternativ til slutt, og difor stemte eg for storfusjon. For det andre representerer vi oss sjølv, ikkje studentane. Som styrerepresentant skal vi stemme for det som er best for NTNU, ikkje berre studentane.

– For utanforståande kan det sjå ut som at studentane støttar prosessen, då studentrepresentantane stemte for fusjon. Kva tenkjer du om at dykk gir legitimitet til denne prosessen?

– Eg reknar med dei fleste skjønner at vi ikkje nødvendigvis skal representere majoriteten av

studentane. Det skal heller ikkje representantane for dei tilsette i styret. Det har vore argumentert for at alle dei tilsette er mot fusjon fordi dei tilsette representantane i styret er i mot. Det er heller ikkje riktig. Vi blir rett nok valt inn av studentar, men det er ikkje eit direkte demokrati og kvar styrerepresentant må ta dei vedtaka han eller ho meiner er riktige.

– Når studentpolitikarar seier at ein må sjå framover, tenke positivt og konsentrere seg om at samarbeidet blir best mogleg, hevdar somme at det er som å høyre ekkoet til rektor Gunnar Bovim. Er studentpolitikarane eit talerøyr for den øverste leiinga?

– Nei. Eg syns det er veldig usakleg argumentasjon å beskyldde oss for å vere i lomma på leiinga berre fordi vi stemte for noko andre var ueinige i. Då måtte vi jo meint det same som rektor i alle saker og aldri sagt noko mot han. Vi prøver å påverke NTNU til å gjere ting vi vil, og då er vi ofte usamde med leiinga.

– Aksel Tjora spør i eit innlegg: «At studentenes stemmer i NTNU-styret til stadighet går mot de ansattes, vekker forbauselse blant oss fagpersoner: Mangler studentene fullstendig kritisk sans? [...] Er studentpolitikkerne karrierebevisste broilere som sleiker ledelsen opp i ræva?». Kva svar har du til han?

– Det er eit spenstig utsagn. Eg veit ikkje om eg skal svare på det, for eg syns det er heilt usakleg kritikk. Hadde han hatt noko kritikk utover det at vi stemmer det motsette av kva han meiner, kunne eg svart på det. Eg har aldri gjort noko val med tanke på karriere, men gjer det eg brenn for. Eg søkte styret fordi eg ville gjere NTNU grønare. **UD**

DEBATT: Aksel Tjora og Gunnar Bovim i debatt om temaet «Hva vil vi det det nye NTNU?» på Dokkhuset, 22. april.

– Skremmende at prosessen vert tilført legitimitet

Studentane får kritikk for ikkje å engasjere seg i debatten om det nye NTNU, og studentpolitikarane vert skulda for å vere eit talerøyr for leiinga.

– Det er noko fundamentalt skremmende med korleis ein prosess av en slik dimensjon blir forsøkt tilført legitimitet i etterkant, skriv tre doktorgradsstipendiatar ved NTNU.

Professor Aksel Tjora har skulda studentrepresentantane for å mangle kritisk sans, og spør om studentrepresentantane er «karrierebevisste broilere som sleiker ledelsen opp i ræva».

Les meir på debattsidene.

2015

20. januar – Torbjørn Røe Isaksen ga universitetene og høgskolene frist innen 1. februar til å finne ut hvem de ville slå seg sammen med.

27. januar – Rektor Gunnar Bovim offentliggjør at han går for fusjon. «Styret mener at en fusjon mellom NTNU og en eller flere høgskoler vil være riktig for å utvikle NTNU i et lengre tidsperspektiv.»

28. januar – NTNUs styre vedtok med knapt flertall at de ønsker å fusjonere med høgskolene i Ålesund, Gjøvik og Sør-Trøndelag. Høgskolen i Narvik ble ikke en del av vedtaket. – De som representerte de ansatte stod samlet mot fusjon. – De to studentrepresentantene avgjorde vedtaket.

18.mars ble det nedsatt en gruppe som skal beskrive en felles fusjonsplattform for det nye NTNU. Forslaget skal være ferdig innen 1.juli 2015.

2017 – Regjeringen tar sikte på å legge fram en stortingsmelding om kvalitet i høyere utdanning våren 2017.

Studentdemokrati under okkupasjon

Nyvalgt studentleder i fengsel, valgkamp med millionbudsjett, debatt om væpnede protester, og skyhøy valgdeltagelse. Kontrasten til Norge blir stor når Hamas, Fatah og kommunistalliansen stiller til universitetsvalg.

Tekst: Mathias Moene Rød

Filmleerret lyser opp universitetets halvmørke teatersal stappfull av forventningsfulle Hamas-tilhengere. De karakteristiske grønne Hamas-flaggene vises i gjenskinnet fra videoen som har begynt å spille. Valguken er i gang og Hamas' statsminister på Gaza, Ismail Haniyeh, sender sin hilsen til Birzeit-universitetet og ønsker partiet en god studentvalgkamp. Retorikken er klar. Etter krigen i fjor sommer der Gaza ble utbombet står likevel Hamas igjen som den store politiske vinneren. Nå står Birzeit og Vestbredden for tur.

– Det er et problem at studentvalgkampen dreier seg så mye om storpolitikk, og så lite om studentpolitiske saker. Med det utgangspunktet vi har i Palestina kan man kanskje forstå hvorfor det skjer.

På kjellerkontoret i et av Birzeit-universitetets mange hvite murbygg sitter professor i statsvitenskap Sa'ad Nimr og prøver å få fyr på en mahogni-pipe mens han forteller om politikk, okkupasjonen og studentvalget. Professoren har dype røtter i den Palestinske politikken, og har siden 1974 sittet i fengsel i til sammen åtte år. Han var i syv år stabssjef for den fengslede og populære Marwan Barghouthi, kjent som den «palestinske Mandela». De er ikke de eneste palestinerne som har sittet i israelsk fengsel. Siden den israelske okkupasjonen startet i 1967 har nesten 750 000 palestinere blitt fengslet.

Undertrykte studenter

– Fordi studentene er så politisk aktive, blir de utsatt for israelsk overvåking og undertrykkelse, og okkupasjonen vil ramme dem hardest. Aktivismen og den nasjonalistiske palestinske bevegelsen har sine historiske utspring fra universitetet, forteller Nimr.

Tidligere statsminister Ariel Sharon uttalte før blokaden av Gaza at palestinsk utdanning utgjør større fare for Israel enn palestinske våpen.

– Det er ikke rart at ønsket om politisk påvirkning er så stort blant palestinere. Det som skjer på Vestbredden, i Gaza og i Øst-Jerusalem påvirker palestinere hver eneste dag. Når så mye av hverdagen dreier seg om politikk på et høyere nivå er det ikke rart studentene også retter et større fokus mot det som skjer i samfunnet.

Professoren fyller på ny tobakk mens han forklarer studentenes rolle i den palestinske politikken.

– I all hovedsak er studentpartiene involvert i mye av det moderpartiet er opptatt av. De fokuserer på rekruttering og å få friskt blod i partiene. Det blir ikke stilt mange studentrelevante spørsmål i den sammenhengen.

På spørsmål om hva studentpolitikken faktisk dreier seg om, for de ulike studentpartiene og studentpolitikkerne lener Nimr seg tilbake i stolen og tenker seg litt om mens han patter på den nytente pipa før han finner de riktige ordene.

– Jeg tror at studentpolitikkerne er redde for at fokus på bare universitetet skal virke for kjedelig og uviktig for studentene i den hverdagen de lever under i. De andre problemstillingene drukner sammenlignet med okkupasjonen, sier han.

STUDENTER I FRONT: Engasjementet rundt studentvalget på Birzeit universitetet er ekstremt.

Foto: Mohammad Hajj Ahmad

ENGASJEMENT: Det holdes hvert år en studentdebatt, der storpolitikk og universitetspolitikk blir diskutert.

POLITISK PARTIER OG STUDENTPOLITIKK I PALESTINA

- Det velges inn 51 studentrepresentanter. Valgene er proporsjonale.
- Studentpartiene består av lister med partipolitisk program, knyttet opp mot de store nasjonale partiene.
- **Fatah** er det største partiet i Palestina, grunnlagt i 1959 av Yasir Arafat. Fatah sitter ved makten på Vestbredden, med Mahmoud Abbas som president for selvstyremyndighetene.
- **Hamas** er en islamistisk motstandsbevegelse, og et legitimt politisk parti. Partiet har røtter fra Det muslimske brorskapet og sitter ved makten i Gaza.
- **PFLP** (The Popular Front for Liberation of Palestine) er en sekulær, marxistisk-leninistisk revolusjonær bevegelse med palestinsk frigjøring som hovedmål. PFLP anerkjenner ikke Hamas' og Fatahs' styre som legitime på grunn av mangelen på regjeringsvalg.

Studentdemokrati som eneste demokrati

Nimr påpeker at studentvalgene er viktige i Palestina fordi okkupasjonen fra Israel har gjort det umulig å holde valg siden 2006. Resultatet av universitetsvalgene i Palestina blir derfor sett på av eksperter som den beste indikatoren på den palestinske opinionen. Nimr tror også at valgfallet på universitetsnivå vil spille den partipolitiske situasjonen i landet ellers.

Sammen med de andre professorene og ansatte ved universitetet er Nimr oppgitt over hvilke saker studentrepresentantene velger å holde fokus på under valgkampen.

Millionbudsjetter

Professoren forteller om de store de store summene som er i omloop under universitetsvalgekampen. Pengene kommer fra moderpartiene, og de viktigste universitetene, som Birzeit, blir prioritert.

– Ryktene skal ha det til at det brukes en del penger på kontantkort og andre tjenester som de deler ut for å oppnå popularitet. Jeg vil tippe at valgkampen vil koste hvert parti minst 100 000 til 150 000 dollar, sier Nimr.

Etter valget går ting likevel tilbake til det normale for studentpolitikere, påpeker professoren.

– Når de er ferdig med valgene og har inntatt posisjonene i studentrådene går ting tilbake til så normale tilstander man kan få på Vestbredden. Man begynner så smått å jobbe med studentpolitikk igjen, sier han.

– Ekstrem konkurranse

Bare timer etter valgmøtet til Hamas blir teatersalen forvandlet fra grønt til gult når universitetets og Vestbreddens største parti, Fatah, skal holde sin appell

til de framtrøtte. Både salen og scenen blir fylt til randen av studenter med gule bånd rundt overarmen og det velkjente svarte og hvite palestinskjerfet. Noen har også tatt med bilde av den avdøde og karismatiske lederen Yasir Arafat, mannen som skapte den palestinske nasjonalismen. Stemningen koker og de unisone kampropene minner mer om et engelsk lokalderby i fotball enn et studentvalg. Med lovord om en politisk løsning framfor voldsbruk møtes de med stor jubel fra publikum.

– Studentdemokratiet i Palestina er noe av det viktigste som finnes, sier Nimr.

En tydelig fortsatt oppspilt Suleman Hamayel sitter i kafeen på universitetet etter kickoffen til Fatah. Godt fornøyd med sin egen tale ser han frem til den neste uken med valgkamp. Som en sentral representant for Fatah i studentrådet er han ivrig etter å fortelle hva de har oppnådd som det største universitetspartiet.

– For å få ned prisene på skolepenger holdt vi en skolestreik i én måned der vi nektet å forlate universitetet. Vi sov med skoene våre som puter og hadde ikke med oss tepper eller lignende. Etter 30 dager måtte skoleledelsen gå med på å senke skolepengene.

Det demokratiske bryllup

Studentvalget blir ofte referert til som «Urs demokratie» – et demokratisk bryllup. Hamayel forklarer at ettersom det ikke har vært mulig å holde valg i Palestina siden 2006, har universitetene og studentvalgene blitt institusjoner for å fremme kampen mot undertrykkelse.

– Vi kaller det et demokratisk bryllup fordi demokratiet har blitt en tradisjon vi holder svært høyt, og dette har blitt en av de få formene for uavbrutte

Foto: Mathias Moene Red

FRA VENSTRE TIL HØYRE: Professor Sa'ad Nimr, studentrepresentant for Fatah Suleman Hamayel og student Maisam Sulaiman.

demokratiske tradisjonene vi har i Palestina. Det ligger mye stolthet i dette, sier han..

Suleman er forvilet over den ekstreme konkurransen mellom Hamas og Fatah, en situasjon som har delt Palestina i to politiske fraksjoner der Hamas leder det barikerte Gaza og Fatah leder Vestbredden. For å utdype poenget viser han fram arrene på hendene han fikk under sammenstøt med det israelske politiet.

– De arresterte meg og torturerte meg fordi de trodde jeg var en del av Hamas. Av og til glemmer vi at Fatah og Hamas kjemper om det samme målet: Et fritt Palestina, fritt for Israelsk undertrykkelse og okkupasjon. Jeg skulle ønske vi kunne jobbe mer sammen med Hamas, men vi har ulikt syn på hvordan vi kan løse konflikten, sier han og sukker.

Overraskende resultat

Utenfor stemmelokalene møter vi 19 år gamle Maisam Sulaiman. Hun studerer engelsk litteratur på Birzeit og forteller oss om hvordan det er å være student under det årlige universitetsvalget.

– Jeg er ikke medlem av et parti, men jeg husker godt hvordan de prøvde å rekruttere meg da jeg begynte på universitetet. Skolen er delt inn i de forskjellige politiske fraksjonene, partier henger i spesifikke bygninger. Jeg følte at hvis jeg valgte parti den gangen måtte jeg ha stått ved det valget livet ut.

Grunnen til at Sulaiman ikke vil melde seg inn i noe politisk parti er fordi hun mener det ikke hjelper Palestina og splitter folket mer enn det forener dem.

– På en måte er studentvalget ved Birzeit viktig fordi mange fremtredende politikere har gått her og valget kan gjenspeile det som skjer ellers i samfunnet. Siden det er svært høy arbeidsledighet blant

ferdigutdannende er det greit å være studentpolitiker i fire til åtte år fordi du mest sannsynlig er sikret jobb i partiet når du kommer ut.

Torsdag 23. april møtte nesten 80 prosent av de 9 000 studentene på Birzeit opp for å stemme på universitetsvalget. Hamas vant valget med 26 seter og har innsatt Bilal al Barghouthi som ny leder av studentparlamentet. Barghouthi er tidligere psykologistudent ved Birzeit. Siden 2002 har han sittet i israelsk fengsel dømt til 12 livstidsdommer med bakgrunn i hans rolle under den andre interfalaen, også kjent som «Oslo-krigen». Trolig er valget av Barghouthi et symbolsk budskap på den politikken Hamas ønsker å føre på Birzeit. Fatah fikk bare 19 seter og mistet dermed posisjonen som universitets største parti.

– Dette er demokratiet vi alle vil ha og aksepterer, spesielt på Gazastripen, skriver Fatah i en pressemelding om valgresultatet ved Birzeit-universitetet.

På den Fatah-dominerte Vestbredden kan valgresultatet være et symbol på et politisk landskap i endring. Tilbake på kjellerkontoret reflekterer professor Nimr over valgresultatets egentlig betydning mens han nok en gang prøver å få fyr på pipa.

– Hamas har tidligere vunnet ved flere universiteter på Vestbredden, men studentrepresentantene velges for bare et år. Kanskje vi er i ferd med å se en trend blant de unge, der de stemmer på Hamas. Likevel, så lenge alle studentpartiene holder seg aktive tror jeg ikke vi vil se radikale endringer i politikken på Vestbredden dette året, avslutter professoren. **UD**

ISRAEL-PALESTINA-KONFLIKTEN

- Den israelske staten ble opprettet av FN i 1948, som en stat for det jødiske folk.
- Etter den såkalte seksdagerskrigen i 1967 okkuperte Israel Gazastripen og Vestbredden i de palestinske områdene, i tillegg til Golanhøydene og Sinaihalvøya.
- To intifadaer (opprør), der den palestinske befolkningen sto opp mot okkupasjonen, har ført til enda strengere sanksjoner fra Israel
- Det har ikke blitt arrangert valg i Palestina siden Hamas vant i 2006, og valgresultatet ble ignorert av det internasjonale samfunnet.
- Valget førte til en splittelse mellom Hamas og Fatah, der Hamas tok over makten på Gaza og Fatah beholdt makten på Vestbredden
- Israel har siden 2007 blokkert all handel og ferdsel til og fra Gaza

Stuck i Trondheim i sommer?

Å tilbringe sommerferien i Trondheim trenger ikke være trist. Vi tar deg med på en fantastisk reise gjennom Trondheims mange sommeraktiviteter.

Tekst: **An Nguyen** Foto: **Silje Krager**

BADEMULIGHETER: Leter du etter steder der du kan tilbringe sommerdagene er korsvika og munkholmen gode alternativer

Når studentene reiser fra Trondheim om sommeren er byen stille. Det betyr derimot ikke at det ikke finnes ting du kan gjøre. Hva med å bade i Norges tredje lengste fjord? Eller å spille volleyball og grille ved vannet?

Korsvika

Vil du bade i Strindfjorden omgitt av flotte, majestetiske svaberg? Da er Korsvika stedet for deg. Her har du muligheten til å bolte deg i sanden eller rulle rundt i gresset. Du kan grille pølser og fylte sopp ved vannet. Du kan til og med sitte på benker!

Korsvika ligger ved Ladestien på Ladehalvøya. Her finner du både benker, bord og bålplasser. Det finnes selvfølgelig også et offentlig toalett så du

slipper å gå bak en busk. Området er forholdsvis avskjermnet, så om du er av den beskjedne art slipper du å bekymre deg for at folk i forbipasserende biler skal stirre perverst på deg. I tillegg er det muligheter for klatring i Kjerringberget hvis du er klatrelysten.

Parker

Ingenting er bedre på en sommerdag enn å slappe av i parken med en god bok. Bortsett fra å sitte i parken med en god bok ved siden av en rennende bekk, med lyden av fossefallens sitrende «tsitt-tsitt-tsitt» i bakgrunnen. Iladalen park gir deg muligheten til nettopp dette. Parken ligger i Ilsvika og er sentrert rundt Ilabekken. Foruten en eventyrlig vakker bro huser parken også en volleyballbane og en

idrettsbane.

Ikke langt unna ligger Ilaparken, som vi alle kjenner så godt. Parken er et svært populært lekested for barn og unge med de mange lekestativene. Lekeplassen egner seg for voksne som lengter tilbake til enklere tider. Har du muligheten til å glemme hverdagens kjas og mas.

Er ikke klatrestativer og sandkasser noe for deg, kan du alltid slappe av på en av de mange benkene i parken og nyte synet av den elegante fontenen. Plutselig surrer en humle i gresset ved siden av deg. Du ser opp på himmelen og får øye på en sky som ligner mistenkelig mye på bestefaren din.

Ved gangveien mot Brattøra finnes det en rekke sjarmerende grillplasser langs Trondheimsfjorden.

VAKKER NATUR: Foretrekker du å slappe av i rolige omgivelser har også Trondheim mye på.

Her har du utsikt over Munkholmen og en volleyballbane i nærheten av Skansen svingbro. Dette er et sted du kan trekke pusten dypt og kjenne lukten av sjøvann mens måker flakser høyt på himmelen og avgir sine karakteristiske måkeskrik.

Trening

Er du lei av alle menneskene på treningssentrene til SiT? Irriterer du deg over at apparatene du vil bruke aldri er ledige? Skulle du ønske at du hadde et privat treningsstudio i kjelleren din? Sistnevnte kommer nok aldri til å skje i løpet av studietiden. Heldigvis har SiT-treningssentrene åpent (med reduserte åpningstider) i sommerferien. Når de fleste studentene har dratt fra byen, er du en av de

få som er igjen og kan nyte et tomt treningssenter. Aldri mer trenger du å stå i kø for å bruke romaskinen, eller irritere deg over folk som ikke tørker vekk svetten sin fra apparatene. I alle fall helt til de gjennomtrente 96-erne toger inn i byen i midten av august.

Uteliv

Samfundet er dessverre stengt i sommerferien. Heldigvis er det drøssevis av utesteder i Trondheim som ikke drives av studenter. Hva med uteservering på koselige Bakklandet? Spise sommermat på vannet? Om sommeren fortøyes nemlig lekteren til Den Gode Nabo. Dette er en flytebrygge hvor du kan sitte og nyte iskalde forfriskninger, samt innta

store mengder sjømat.

Et steinkast unna Den Gode Nabo ligger Antikvariatet. Her vil du finne uteservering med et godt utvalg av mat og drikke, samt en rekke konserter. Du kan sitte ute i sola og glo på forbipasserende mennesker mens du filosoferer over hvor flyktig livet er.

Er du heller i humør for en vill natt på byen kan du for eksempel ta turen innom Circus (bør ikke forveksles med Sirkus shopping). På Bar Circus får du følelsen av å være på Samfundet, med billig øl og uhøytidelig stemning. **UD**

Antibiotika for framtida

Kvart år dør 25 000 menneske i Europa av resistente bakteriar. Magnus Steigedal ved NTNUs Institutt for kreftforskning og molekylærmedisin vonar at dødstala ikkje blir høgare før noko blir gjort på forskningsfronten.

HELSE, VELFERD OG TEKNOLOGI: Magnus Steigedal leiar det tematiske satningsområdet Helse, velferd og teknologi til NTNU, og er særers interessert i å finne kurar for det aukande problemet med resistente tuberkulosebakteriar.

▶ ANTIBIOTIKARESISTENS

TEKST: Tora Olsen
FOTO: Hans Fredrik Sunde

Vi i Noreg kjem ikkje til å slite mest ellers fyrst med antibiotikaresistens, meiner mikrobiolog og forskar ved NTNU, Magnus Steigedal, som forskar på resistente bakteriar.

– Men det betyr ikkje at vi kan verne berre om oss sjølve. Resten av verda må med, og vi i Norden bør ta ansvar og presse fram endringar i områder som bør vere med på jobben.

Diagnostiske våpen

Steigedal legg vekt på at vi i Norden er flinke når det gjeld restriktiv bruk av antibiotika, men at vi må fortsetje denne linja. Mange legar blir påverka av at pasientane forventar å bli friske.

– Om du går til legen med halsbetenning eller influensa, er det i dei fleste tilfella virus. Antibiotika

har ingen effekt mot virus, men mange er ikkje restriktive nok med å skrive ut medisin. Å få inn enkel diagnostikk for å skilje virus- og bakterieinfeksjonar frå kvarandre vil hjelpe mykje, seier Steigedal.

Antibiotika er ein heilt naturleg del av evolusjonen: Dei er nemleg bakteriane sitt eige forsvar mot andre bakteriar. Resistens er det neste steget: Det er den andre bakterien sitt forsvar mot den fyrste bakterien sitt våpen.

– Overforbruk av antibiotika vil stimulere til resistens hjå bakteriane, då dei som har forsvarsmekanismer vil overleve. Betre diagnostikk vil hjelpe på å få ned bruken av ulike antibiotika, spesielt dei viktige breispektra typane, seier Steigedal.

Antibiotikautvikling lønner seg ikkje

Steigedal meiner det er viktig med politisk press på restriktiv bruk av antibiotika i dyrefør og til halsbetenningar, men NTNU-forskaren understrekar at dette ikkje er nok. Legemiddelindustrien må inn i arbeidet med å utvikle ny antibiotika.

– Legemiddelindustrien sit på mykje verdifull kompetanse og erfaring med å forske på nye medisinar

vi kan dra nytte av. Men for å få dei med må vi finne ut av korleis vi skal gjere det lønsamt, seier Steigedal.

Tradisjonelt kostar det 800 millionar dollar å få eit nytt medikament på marknaden. Å utvikle antibiotika vil difor aldri løne seg på dagens marknad, fordi det er ein så effektiv medisin. Kurane vi treng for å bli friske er korte, men i tillegg tek antibiotika ofte livet av spesifikke typar bakteriar.

– Det kan verke veldig kynisk av legemiddelindustrien, men for dei vil det vil løne seg å utvikle medisinar mot livslange sjukdomar, der behandlinga held ut heile livet. I tillegg er dyre medikament gunstige, som til dømes ved kreftbehandling, seier Steigedal.

Mange av dagens behandlingar, til dømes mot kreft, svekkjer immunforsvaret ditt. Når det ikkje lengre er antibiotika som kan ta over jobben til immunforsvaret, må behandlinga bli stoppa. Den dyre medisinen er ikkje lengre mogeleg å bruke, og då vil det igjen bli lønsamt å forske på antibiotika.

–Vimåengasjere og få med oss legemiddelindustrien før det går så langt. Vi må få på plass økonomiske reformer for å gjere forskinga lønsam. Allereie no dør

folk unødvendig av infeksjonar frå resistente bakteriar, seier Steigedal.

Eit midlertidig alternativ

Inntil vidare har vi alternative antibiotika når bakteriane utviklar resistens mot dei billigaste og minst giftige typane. Dess lengre ned i verktøykassa vi dykkar, dess dyrare og meir giftige blir medikamenta. Ofte blir pasientane så dårlege at dei må inn på sjukehus for å få behandling.

– Eit alternativ for å forlengje levetida til dei medisinarane vi har, er å kombinere to eller fleire typar antibiotika som ikkje fungerer lenger. Fordi ulike antibiotika verkar ulikt, vil dette stressa bakteriane på fleire måtar. I nokre tilfelle viser det seg at bakterien ikkje taklar dette, og at infeksjonen blir motarbeidd, forklarar Steigedal.

Steigedal jobbar med eit av dei meir langsiktige måla til forskinga, som er å forstå immunforsvaret vårt betre. Kunnskapen kan blant anna bidra til å lage legemiddel som stimulerer kroppens eige forsvar mot bakteriar.

– Ofte kan immunforsvaret vårt gjere jobben meir effektivt enn medisinarane vi har. Forsking viser at ein del av dagens antibiotika faktisk gjer dette allereie, utan at vi var klar over det, seier Steigedal.

No vaksinerast laksen

Eit anna glansdøme på alternativ medikasjon er å finne i lakseoppdretten, der dei har bytt ut antibiotika med til dømes vaksiner. Bruken av antibiotika har gått ned med 99 prosent sidan slutten av 80-talet. Men eit av problema er at vaksiner er vanskelege å lage, og mange av dei er særers spesifikke.

– Antibiotika tek ofte livet av eit breiare spekter bakteriar, og ein kan gje det utan å nødvendigvis vite kva den sjuke har, seier Steigedal.

Han påpeikar at vaksine kan vere eit godt forvar mot sjukdomar, men at mange av dei infeksjonane som er farlege på til dømes sjukehus er forårsaka av bakteriar vi har og må ha heilt naturleg i kroppen. Til vanleg blir vi ikkje sjuke, men med eit nedsett immunforsvar kan desse føyre til alvorlege infeksjonar.

Eit avhengig samfunn

Essensen i problemstillinga er at gevinsten for samfunnet ved overforbruk er mindre enn kostnaden ved massiv antibiotikaresistens. Skrekkscenariot er at vi kan døy av ei flis i fingeren slik dei gjorde i gamle dagar, men Steigedal påpeikar at vi har mykje betre sanitærforhold og lågare infeksjonstrykk enn då antibiotika blei oppdaga. Det verkelege tapet vil vere ved avanserte behandlingar og store operasjonar, som kreftmedisin og transplantasjonar.

– Vi er ikkje avhengige av antibiotika for å klare oss. Men medisinarane har gjort mykje mogleg, spesielt innan kompliserte behandlingar som verkeleg betrar livskvaliteten, seier Steigedal.

Det er ikkje til å stikke under stol at antibiotika reddar liv. **UD**

Foto: Eivind Sanddalen Kise

MÅ LÆRE AV LAKSEOPPDRETTE: Ifølgje ein rapport frå Folkehelseinstituttet frå 2014 kan spesielt fjøreforproduksjon bli betre på å forhindre antibiotikaresistens, med lakseoppdretten som føredøme.

ANTIBIOTIKA

- Dagens antibiotika er stoff som bakteriar sjølv produserer for å forsvare seg mot andre bakteriar.
- Multiresistente bakteriar er dei som tolerer fleire ulike typar antibiotika.
- Breispektra antibiotika fungerer på mange ulike typar bakteriar. Andre typar antibiotika kan vere spesifikke.
- I dag brukar ein ofte to metodar for å finne nye typar antibiotika:
  1. Dyrke bakteriar funne i vass- eller jordsmonnprøvar, og undersøke om dei skil ut antibiotika.
  2. Syntetisere kjemiske forbindingar frå bibliotek som kartlegg moglege kandidatar og teste desse opp mot bakteriar.
- Berre 95 % av bakteriane i prøvane overlever dyrking i laboratorium. Det er stort potensiale for å finne nye antibiotika ved å dyrke dei på andre måtar.
- Når eit potensielt antibiotikum er funne, gjenstår den store jobben med å teste om det er giftig for menneske og implementere det som medisin.

14. JUNI KL 18.15

Arkivfoto: Daniel Nylend

10. MAI

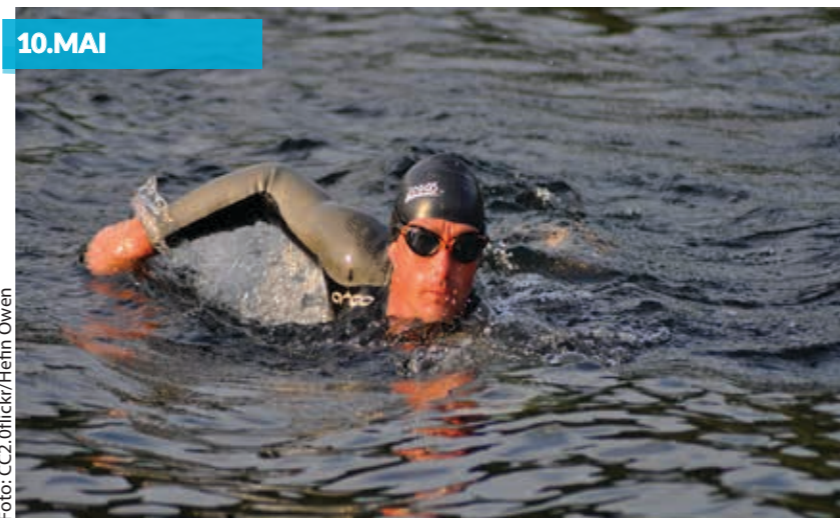

Foto: CC2.0 flickr/Hefin Owen

30. APRIL-3. MAI

Foto: CC2.0 flickr/Karl Hägglund/SkiStar

13. JUNI

Foto: CC2.0 flickr/Robin Davles

23.-24. MAI

Foto: CC2.0 flickr/Rennet Stowe

30.-31. MAI

Foto: CC2.0 flickr/Anthony Albricht/SkiStar

Sportens guide til prokastinering

Våren har kommet, og enten du vil konkurrere eller bare være tilskuer, finnes det mange spennende idrettsarrangementer de nærmeste ukene. Ta en pause fra eksamenslesingen, følg tradisjonelle og mindre tradisjonelle idretter i og rundt byen.

Tekst: Daniel Nylend og Trygve Norum Lunås

Åre Winter Finale

30. april-3. mai.

Mellom 30. april og 3. mai er det siste åpningshelg i alpinanlegget hos søta Åre-bror. Her vil det være flere konkurranser, både i og utenfor bakken, blant annet på monoski i ekte 70-tallsånd. Åre Ski Finals er også en av konkurransene, og det er her mulig å konkurrere som lag i blant annet skicross, parallellslalåm og langrennssprint. Føler du deg ikke klar til å starte våren helt ennå, er Åre stedet å være denne helgen.

Olavstafetten

1. mai, kl. 14.

Det blåses nytt liv i en gammel tradisjon når Olavstafetten arrangeres den 1. mai. Det årlige løpet ble første gang arrangert i 1961 og var lenge blant Norges største av sitt slag. Helt fram til 1997 ble det holdt liv i tradisjonen, og nå, etter en 18 år lang pause, inntar stafetten igjen Trondheim. Siden sist er løypa blitt utvidet, og fra start på Trondheim stadion på Øya strekker løypa seg langs Nidelva, over Gamle bybro, gjennom Marinen og forbi Kalvskinnet, før løperne når tilbake til Trondheim stadion og målgang.

Tordenskioldløpet

12. mai, kl. 1900 - 2130.

Om du har andre planer på arbeidernes dag, eller om du foretrekker løp uten stafettpinner, får du en ny sjanse til å oppleve et tradisjonsrikt løp når Tordenskioldløpet arrangeres den 12. mai. Løpet, som går fra Lade, har blitt avholdt hvert år siden 1980 og forventes i år å ha over 1 000 deltakere.

Munkholmen Rally

10. mai.

Den 10. mai arrangerer Dykkergruppa NTNU den årlige svømmeturen fra Piren ut til Munkholmen, kalt Munkholmen Rally. For å holde varmen i det kjølige vårvannet er våtdrakter populært blant deltakerne, men det er ikke obligatorisk, og mange har sett sitt snitt til å teste kuldeterskelen ved å svømme de 1 300 meterene iført kun hud og hår. I 2012 ble deltaker Thor Håvard Brekke nettavisenes martyr da han med bare 200 meter igjen måtte trekkes opp av vannet – naken. Brekke ble en hit på nett, og fulgte opp med sitater som: «Jeg ga aldri opp» og «jeg anbefaler alle som liker utfordringer å prøve». Tar du utfordringen?

Norgesmesterskap i yngling

23.-24. mai

Trondhjems seilerforening arrangerer åpent Norgesmesterskap i klassen Yngling på Trondheimsfjorden. Mesterskapet avholdes 23. til 24. mai, og området ved Skansen vil være stedet å være denne helga. Regattaen vil foregå på innsiden av Munkholmen, så dette er uten tvil en publikumsvennlig konkurranse. Trondhjems seilforening arbeider med å få til en ordning for utleie av Ynglinger, så det vil være mulig å konkurrere selv om man ikke har båt.

Festningsrittet

13. juni

Den 13. juni gjøres Kristiansten festning om til en terrengløype for entusiastiske syklistere. Løypa vil gå i en sløyfe rundt festningsområdet, og det vil bli konkurrert i de fleste aldersbestemte klasser, samt senior.

Trondheimslekene

Lørdag 30. mai, fra kl. 14 og søndag 31. mai fra kl. 13.

Den siste helgen i mai retter friidretts-Norge sine øyne mot Trondheim stadion, idet startskuddet går for Trondheimslekene, hvor utøvere fra over 40 klubber fra hele landet deltar. Både juniorer og seniorer konkurrerer hele helgen, og det hele avsluttes med «superfinaler» på 100-meter og 400-meter på søndag.

Kvalifisering til EM i håndball

14. juni, kl. 1815.

Den 14. juni møter det norske herrelandslaget i håndball Nederland til sin siste kamp i kvalifiseringen til EM i 2016. Kampen, som spilles i Trondheim Spektrum kan vise seg å bli avgjørende for Norges deltakelse i mesterskapet. **UD**

SPORTSKOMMENTAR

BORGHILD KRISTENSEN
Sportsredaktør

Men du er jente!

Interessen og oppmerksomheten kvinnelandslaget i fotball får fra oss tilskuere, svarer ikke til prestasjonene deres. Faktisk har de knapt tilskuere når de spiller landskamp. Hvorfor ikke?

«Damer skyter så dårlig, løper så sakte. Spillet er for tregt. Det er en mannsport, ballen er for stor», hører jeg ofte. Ødelegger en femmerball for hele kvinnefotballen? Fotball er en av få idretter hvor bane, ball og mål er nøyaktig likt for både kvinner og menn. Vi kan ikke krympe banen for jentene og rope om lik lønn fra sidelinjen. Det vi kan gjøre, er å brøle heiarop når damene vinner, akkurat på samme måte som vi gjør hvis herrene vinner. Ikke sammenligne, men applaudere prestasjon.

Kjønn eller dribling

Så hvorfor er interessen så lav? Det kan ikke bare være media sin feil. Media skriver og filmer det vi vil lese og se. Sann har det blitt. Under herre-VM i 2014 var tidligere landslagsspiller Lise Klaveness fotballekspert. Da hun begynte for ti år siden, fikk hun hatmeldinger. I Sverige i disse dager har en kvinnelig fotballekspert valgt å gi seg på grunn av hets. Skal det handle om kjønn i fotball, eller skal det handle om mål, dribling, skudd og lagspill? Hvis damefotball i Norge ikke blir vist i media fordi det er damer som spiller, har vi en jobb å gjøre.

Noen mener at interessen er laber fordi det mangler profiler. Men de er der de, vi har bare ikke muligheten til å se dem når de aldri er i media!

Verdens beste

Det er ikke mangel på meritter som gjør at damefotball er «kjedelig». I 1991 kom Norge til finalen i det aller første verdensmesterskapet i fotball for kvinner. De tapte 2-1 for USA, foran 65 000 tilskuere. Siden da har Norge vunnet både VM og OL, og tatt to ganger gull i EM. I 2013 var de igjen i EM-finalen, denne gang mot Tyskland. Etter en spennende og nervepirrende kamp tapte de 1-0.

Vi elsker jo å vinne i Norge. Vi sluker alt som har med Marit Bjørgen og Petter Northug å gjøre, vi tilgir fyllekjøring, vi overser ekstremkroppen. Og skylder på smørere. Vi er best på ski, best i håndball, og vi er best i verden i damefotball. Til sommeren reiser sistnevnte til Canada for å spille VM. Troppen er solid og rutinert. Allerede i gruppespillet møter de Tyskland. Det ligger an til en revansjekamp etter finaltapet for to år siden. Å si at det er kjedelig, er et pill råtten argument.

Når ble det kjedelig å være best?

DEBATT

Under Dusken tar gjerne imot leserbrev. For å gi rom for alle, begrenses lengden på et innlegg til 3000 tegn inkludert mellomrom. Korte kommentarer og replikker begrenses til 1800 tegn. Vi forbeholder oss retten til å redigere og forkorte innlegg. Vi gjør oppmerksom på at innlegg også vil være tilgjengelige på UD's hjemmesider.

Foto: Hans Fredrik Sundt

«At studentenes stemmer i NTNU-styret til stadighet går mot de ansattes, vekker forbauselse blant oss fagpersoner: Er studentpolitikkerne karrierebevisste broilere som sleiker ledelsen opp i ræva?»

– Aksel Tjora, professor i sosiologi ved NTNU

Foto: Odinn Dørenen

«Problemet er ikke at studentene ikke bryr seg om fusjonen, problemet er at studentene ikke inkluderer ikke i det akademiske fellesskapet.»

– Henrik Stamnes Dahl, filosofistudent og tillitsvalgt i Velferdstinget

Foto: Privat

«Vi synes det er problematisk med ordbruk som «Er studentpolitikere karrierebevisste broilere som sleiker ledelsen opp i ræva», da vi mener det legitimerer en ordbruk om studentpolitikere og kanskje spesielt de i styret som ikke sømmer seg i en debatt»

– Maria Honerød, organisatorisk nestleder i Studenttinget

Hva skjedde med studentene?

Man må spørre seg hvorfor det er så viktig å skynde seg med storskala fusjoner og strukturendringer.

FUSJON

Silje Aurora Andresen, Hilde Refstie og Thomas Sætre Jakobsen - Stipendiater ved Geografisk Institutt, NTNU

Som fag- og forskningspolitisk nestleder i Studenttinget NTNU Yngve Hereide skriver i sitt innlegg «Fusjon, hva nå?» i Under Dusken 21. februar, har SAKS-prosessen (og andre parallelle prosesser) hatt høyt tempo. Den har ikke fått utbredt allmenn oppmerksomhet før det var på nippet til å bli avgjort, og selv de som har sittet nærmest avgjørelsen har «hatt sin fulle hyre med å henge med i svingene». Nå når sammenslåingen av høgskolene og NTNU ble avgjort med en knapp stemme, argumenteres det for at vi må tenke positivt og ha den rette innstillingen, slik at vi sammen kan dra lasset mot robusthet, eksellens og økt kvalitet. Det er nå man skal «tegne kartet», etter at avgjørelsen er tatt.

Det er noe fundamentalt skremmende med hvordan en prosess av en slik dimensjon blir forskønt tilført legitimitet i etterkant. Som Hereide skriver i sitt innlegg, har prosessen gått i full fart. Representanter har ikke bare hatt store problemer med å følge med i utviklingen selv, de har også hatt svært liten tid til å sikre diskusjoner på medlemsnivå. En søster, engasjert student, svarte følgende da hun ble spurt om SAKS: «Vi hører om det litt overalt, uten helt å vite hva det dreier seg om.» En medvirkningsprosess som blir kjørt igjennom på et slikt grunnlag blir i medvirkningslitteraturen kalt for kosmetisk og på grensen til det manipulative (orienteringsmøter teller ikke som medvirkning).

Ansattrepresentantene i NTNU-styret stemte mot en sammenslåing, studentrepresentantene stemte for. Ifølge artikkelen «Skeptiske til sammenslåing» i Under Dusken den 21. januar var det ved en prøvotering, ledet av studentrepresentantene i NTNU-styret Landsem og Tangene, kun fire av de vel 60 oppmøtte som stemte for den fusjonen som nå er satt i gang. Nå når avgjørelsen er tatt, argumenterer rektor og studentrepresentanter for at man må se framover og heller konsentrere seg om framtidige avgjørelser. Vi, tre stipendiater ved

Geografisk Institutt, opplever at rommet for reell medvirkning i pågående prosesser ved NTNU krymper, og er derfor også bekymret for framtidige avgjørelser. Vi spør derfor: Studenter, hvordan vil dere definere medvirkning? Hvordan vil dere at deres representanter, de som avgjør hvor og hvordan dere som studenter skal gå framover, skal ta i bruk medvirkning?

Hereide skriver at «vi studerer på det universitetet i Norge som har suverent sterkest kultur for studentmedvirkning.» Vi spør, studentmedvirkning i hva? Trondheim er desidert satt sammen av sterkt engasjerte studenter, men ofte er disse engasjert på Studentersamfundet. De frivillige på Studentersamfundet er i aller høyeste grad kvalifiserte medlemmer, men samfundsmøtene er dessverre utfordret av lavt oppmøte, og har kanskje mistet noe av sin politiske profil.

I Amsterdam tok studenter saken i sine egne hender i protest mot sammenslåinger og en stadig sterkere nyliberalisering av universitetene. De stiller spørsmålsteget ved hvordan universitetenes rolle som kritiske samfunnsinstitusjoner skal ivaretas når kunnskap blir gjort om til en vare, universitetene toppstyres, og tette bånd formes med privat sektor. Her står studenter og ansatte sammen. Lignende protester og diskusjoner foregår nå over hele Europa. I disse protestbevegelsene formes det også krav om demokrati og desentralisering av universitetsmakt, og at det må bli slutt på varegjøringen av kunnskap, utdanning og forskning. De legger vekt på at et universitet skal være et faglig fellesskap, ikke en forretningsvirksomhet.

Vi spør derfor, hvor er det aktive politiske studentmiljøet i Trondheim? Vi vil gjerne utfordre alle studenter, og de som representerer dere, til å åpent reflektere omkring og diskutere hvilken rolle et universitet skal ha i og for samfunnet. Slik vi ser det er en av rollene å utdanne kritiske tenkere. De som stiller spørsmålet *hvorfor*, de som stiller spørsmål ved de rammene man blir gitt av såkalte spesialister – og de som trer utenfor denne rammen. Kan vi sammen bevege oss bort fra tankegangen «det kommer til å skje uansett, vi kan ikke gjøre noe med det», eller, «vi må tenke strategisk i de rammene vi har blitt gitt?». Kan vi, studenter og ansatte på universitet, være de som driver diskusjonene om hva et universitet skal og bør være? Kan vi, sammen, definere kvalitet i undervisning og forskning?

Når rævsleiking blir personlig

FUSJON

Elise Farstad Djupedal, Student

Når Tangene sier han representerer seg selv framfor studentene, ja da har vi et problem. Faktisk et så alvorlig problem at jeg angrer på at jeg bidro til å legitimere studentenes stemme i NTNU-styret ved å bruke stemmeretten min ved valget i fjor.

Det er studentrepresentantene som har stemt for fusjon – ikke studentene. Det var dette jeg satt igjen med etter å overhørt debatten om NTNUs framtid på onsdag.

«**Vi stemte på den** løsningen vi mente var den beste. Når man først er inne i styret, er man ikke en studentrepresentant. Man står for sin egen mening», sa Christian Tangene.

Uttalelse kom som et svar på Aksel Tjoras retoriske sleivspark i dusken.no dagen før debatten. «Er studentpolitikkerne karrierebevisste broilere som sleiker ledelsen opp i ræva?».

Disputten springer ut av debatten om NTNUs framtid – der NTNU-styret med de to

studentrepresentantene Elise Landsem og Christian Tangene gikk inn for fusjon mot de ansattes ønske.

Tangenes uttalelse impliserer først og fremst at rektor Gunnar Bovim og andre ikke har grunnlag til å si at studentene støtter vedtaket om fusjon, eller andre vedtak studentrepresentantene har stemt for i NTNU-styret. Dernest peker Tangenes uttalelse på et større problem i det som ofte kalles studentpolitikk: Den tilbakevendende debatt om hvordan studentpolitikere gjør og forstår demokratiske prosesser, og hvordan studentenes stemmer (ikke blir) representert i politiske spørsmål på styrenivå ved NTNU.

Jeg sitter ikke i et eneste utvalg på NTNU og jeg har aldri engasjert meg i studentpolitikk utenfor eget institutt, men i den pågående debatten føler jeg et sterkt behov for å understreke, som Tangene selv klarer å gjøre, at studentrepresentantene ikke kan generaliseres som studenter.

Det er en gjenganger at det er liten oppslutning om valget til NTNU-styret blant studentene, og at valgkampen kandidatene i mellom preges av det jeg vil betegne som generiske kampsaker, flotte reklameplakater og en felles erkjennelsen av at størrelsen på personlig nettverk alene har potensial til å avgjøre valget. Tallenes tale sier seg selv: 2659

stemmer ble avgitt ved forrige valg. Det vil si en oppslutning på 12,8 prosent.

Dårlig valgoppslutning gir likevel ikke grunnlag til å redefinere mandatet sitt som en valgt studentrepresentant. Samtidig er jeg ikke overrasket. Jeg opplever studentpolitikken som en arena der en påfallende konformitet til makta og mangel på større kampsaker og radikalitet er en del av kulturen. Alle disse momentene har etter mitt skjønn kommet tydelig fram i saken om fusjon. I stedet for å se fusjonssaken som et eksempel på et større politisk veivalg som omhandler nyliberalisme og styring av universitets- og høgscolektoren, bidrar studentrepresentantenes stemmer til å legitimere økt toppstyring og markedsretting.

Studentpolitikken framstår med andre ord akkurat så pervers som Tjora beskriver. Et personangrep? Tja. Men det er jo også det som er sakens kjerne: Dere sier dere representerer dere selv som personer, samtidig som dere besitter en makt som valgte studentrepresentanter. Måten dere forstår eget mandat på gir rom for å gjøre det politiske personlig: Det er faktisk ikke studentene, men dere to som må begrunne fusjon og tåle kritikk for måten dere sleiket ledelsen opp i ræva.

Følg debatten videre på dusken.no

STUDENTKVITTER

Under Dusken følger Trondheims studentliv på Twitter.

Følg oss på twitter.com/underdusken

Når du har tatt så gode notater i forveien av en forelesning, at du lurer på om foreleseren har kopiert dem #denfølelsen #dragvoll
@StrandDahl

før: jeg vil bli sivilingeniør
nå: jeg er power point-ingeniør
RT hvis "fra gløshaugen til knuste drømmer" er tittelen på din selvbiografi
@adstri

Vet det er eksamensperiode når du kunne ønske det var forrige mandag, fremfor fredag
@lenanath

Når du blingser på eksamensplanen og setninga "studentene blir hentet" blir til "studentene blir hengt"
#merkaffe #eksamen #eksamensperiode
@KariEriksen1

"Men hvordan møttes dere?"
"...på lesesal"
@listepoop

Få studenter på debatt om #NTNUfusjon i kveld @GunnarBovim ? Uheldig? @Universitetavis
@jorgenfor

twitter fører til samme språklige kreativitet som da man brukte kontantkort, og en tekstmelding kostet 1 kr. #backtothenoughties
@brautes

Samfundetdigg: vi hysjer på hverandre og det funker. På konsert, i hvert fall. @danielkvammen
@ingriid

Tre generasjoner rævslikkere tilstår

STUDENTDEMOKRATI

Elise Landsem, representant i 2014/15, Merete Falck, 2013/14 og Tina Melfjord, 2012/13.

Aksel Tjora skrev på dusken.no 22.04 at vi studentpolitikere tar avgjørelser på feil grunnlag og ikke har tydelige studentstemmer inn i fusjonsdebatten. Tre generasjoner studentrepresentanter i NTNU-styret føler et behov for å rydde opp i et par ting.

Vi er enige med Tjora i at «studiene skal preges av et dannelsesideal». Evnen til å delta i samfunnet som kritiske og selvstendige mennesker er en sentral del av utdanningen vår. Videre mener vi at evnen til å kunne delta i saklig diskusjon også er en del av dannelsesidealet. Derfor reagerer vi på at Tjora i samme artikkel som han priser dannelsesidealet, bryter med det gjennom usaklige anklager. Det å kalle studentpolitikere for rævslikkere og karrierebevisste broilere uten å ha noen annen begrunnelse enn at vi har vært enige med ledelsen ved universitetet, bryter med så mange prinsipper for god, saklig debatt at det fremstår som ironisk at det egentlige formålet med artikkelen er å diskutere akademias verdigrunnlag og om dette er truet.

De tre siste årene i NTNU-styret har vært preget av flere store avgjørelser; endring av ledelsesstruktur, ansettelse av ny ledelse på alle nivå, samlokalisering og nå fus-

jon. Felles for alle disse er godt forberedte og hardtarbeidende studentrepresentanter som tar avgjørelser basert på kunnskap og egne meninger. Noe av det første man blir opplært i når man skal tre på som studentrepresentant i styret er at vi representerer studentperspektivet, men det er egne meninger man skal stå for. Vi er ikke bundet av Studenttingets politikk og kan uavhengig av den ta avgjørelser for det vi mener er til det beste for universitetet i det lengre løp, selv om ikke alle er enige. Derfor har vi heller ikke hatt for vane å danne allianser eller spille på lag med noen. Vi prioriterer heller å ta kontakt med tillitsvalgte og andre studenter for å få innspill før styremøtene.

Å bli kritisert for ikke å være i stand til å ta egne avgjørelser og anklaget for å være ukritisk enige med ledelsen ved NTNU mener vi er urimelig og det har ikke rot i virkeligheten. Som alle andre medlemmer av et styre har vi et ansvar for å stemme for det vi mener er best for institusjonen, uavhengig av hva som oppfattes som det mest populære eller minst kontroversielle alternativet. Dette ansvaret tar vi på største alvor. Samtidig er hverken vitenskapelig ansatte, ledelsen eller andre våre fiender. Vi vil det beste for NTNU og samarbeider mer enn gjerne med de som vil det samme. Vi anser det ikke som problematisk å være enige eller uenige i kontroversielle saker. Vi stemmer ikke på kontroversielle alternativer uten grunn, vi stemmer på de når vi mener det er til det beste for NTNU.

Som styrerepresentanter har vi jobbet og jobber fortsatt hardt for et bedre NTNU, og vi ønsker å være og bli sett på som likestilt med resten av styret. Avslutningsvis vil vi presisere at ingen av oss stilte til valg for å få en finere CV. Vi stilte alle til valg fordi vi har et brennende ønske om å gjøre NTNU til et bedre universitet, for alle.

Illustrasjon: Ellinor Egeberg

Til høsten står studentvelferden på spill

STUDENTLIV

Jonas Iversen, nestleder av AUF Studentlag i Trondheim

Leder av Liberale studenter i Trondheim, Håkon Eide, påpeker i forrige nummer av Under Dusken viktigheten av å folkeregistrere seg i studiebyen sin av demokratiske prinsipper. Dette er AUF studentlag i Trondheim selvfølgelig helt enige i. Men utover de demokratiske prinsippene, hvorfor bør du som student stemme i Trondheim? Hva står på spill 14. september?

Trondheim er i dag uten tvil en av Norges beste studiebyer, om ikke den aller beste! Byen pulserer av liv; kulturtilbudene er mange, det samme kan sies om idrettstilbudene. Videre viser senest tilgjengelig data at Trondheim har Norges billigste kollektivtrafikk og de siste årene har kommunen satset tungt på en omfattende utbygging av gang- og sykkelstier. Flere og flere tar beina eller sykkelene fatt på vei til skolen, mens personbiltrafikken og klimautslippene

går ned. Lufta i Trondheim har ikke vært reinere på over 20 år. Trondheim Arbeiderparti ønsker en fortsatt satsing på miljø og byens mange festivaler, konsertscener, idrettsklubber og teatergrupper. For Trondheim Arbeiderparti er målet å bli Nordens beste studieby. Det krever investeringer.

I høstens valg går Trondheim Høyre og Trondheim Frp til valg på å fjerne eiendomsskatten i Trondheim. Det tilsvarer over en halv milliard i året! Det er åpenbart at et kutt på en halv milliard i fellesskapets inntekter vil bety store nedskjæringer i den offentlige støtten til byens kulturliv, idrettsliv og den offensive miljøsatsingen byen har opplevd de siste årene.

Videre har Trondheim Arbeiderparti forhindret regjeringas endringer av arbeidsmiljøloven fra å bli innført i Trondheim kommune. Det betyr at alle oss som arbeider i kommunen ved siden av studiene fremdeles er sikret ordnede og anstendige arbeidsforhold. Med en Høyre/Frp-styret kommune, vil sjefen din kunne pålegge deg mer overtidarbeid, stillingsvernet vil bli svekka og du vil stå bakerst i køen når du søker om boliglån.

Høyresidas politikk er studentfiendtlig. Da regjeringa tiltrådte i 2013 var det første de gjorde å ta penger fra 11 måneders studiestøtte for å finansiere enorme skatteuttak for de rikeste i dette landet. Samtidig ønsket de å gi et inntrykk av at studiestøtten økte, men i virkeligheten økte de renta på tilbakebetalinga av studielånet. Resultatet blir null økning. Gang på gang ser vi ei høyreside som konsekvent prioriterer sine rike onkler framfor oss studenter.

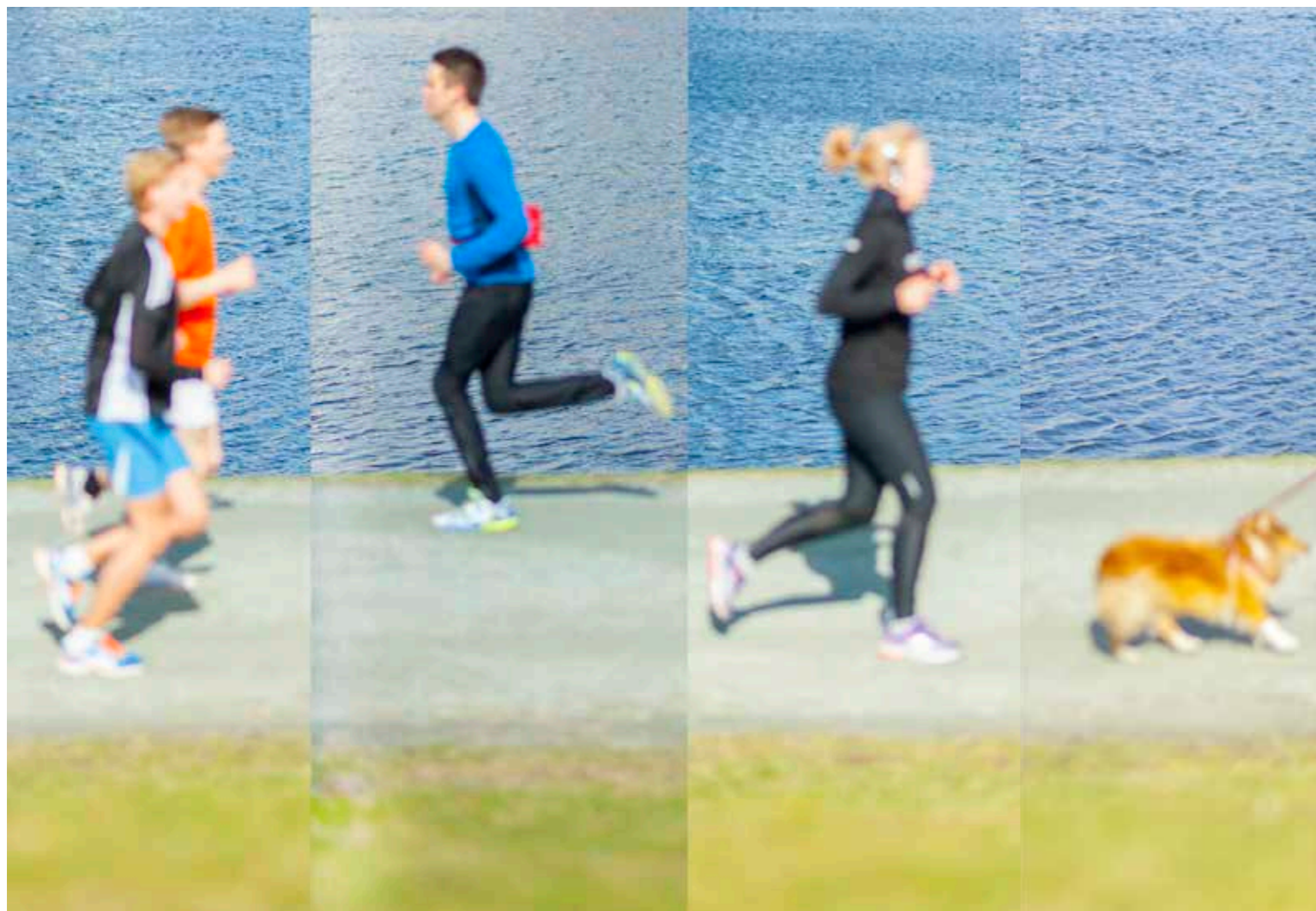
Derfor bør du som student folkeregistrere deg i Trondheim innen 30. juni, for på den måten sikre at Trondheim fortsatt skal sette fellesskapet over skatteuttak. Slik kan Trondheim fortsette å utvikle seg til å bli Nordens beste studieby. Skatteuttak er lik klimakutt, velferdskutt og festivalkutt.

Jakten på sommerkroppen

Det er bare snakk om uker før klærne skal kastes og sommerkroppene skal avsløres. Da gjelder det å ha forberedt seg – grundig.

TEKST: Marie Lytomt Norum, Kristian Gisvold og Aksel Borgen FOTO: Eivind Sandodden Kise

STIGMA?: Til tross for at det finnes tusenvis av bilder med emneknaggen #SK15 i sosiale medier, var det ingen som ønsket å stille opp da Under Dusken tok kontakt.

To gutter slenger i seg et par raske bananer idet de svinger ut fra idrettscenteret. I treningsbagen, slengt over skulderen, ligger matboksene med overkøkt brokkoli og tørrstekt kylling. Den samme lunsjen som i går, og dagen før det igjen.

Samtidig, i en pen og pyntet hybel, skal ingeniørstudinen kose seg med grove vafler toppet med cottage cheese. Til tross for at hun har normal vekt er det ingen plass til utskielser. Slurving med kostholdet er et tegn på svakhet.

Trondheims mange kollektivkjøkken oversvømmes av proteinpulver i bøtter større enn ti-liters malingspann. På vorset er ølen kuttet ut og erstattet av sprit i lettbrus. Nøkkelen til en bra kveld er høyest mulig alkoholprosent til en lavest mulig pris av kalorier. Ikke engang i helgene har sommerkroppene lov til å glemme de stramme lenkene de har satt på seg selv.

For, hold deg fast, nå nærmer sommeren seg med stormskritt, og resultatet av et hardt års arbeid skal presenteres.

BLANDER SKJØNNHET MED SUNNHET. Et kjøpt googlesøk, og tipsene er så mange at du kan scrolle på deg gnagsår. Norske nettaviser lot det ikke

Vi må ikke glemme at folk var i bedre form før, helt uten personlige trenere, proteintilskudd, eller pulsklokker

MADS DRANGE
Idrettsfysiolog

engang gå et døgn inn i det nye året før de fortalte hele landet at det bare var «6 måneder til sommerkroppen».

I løpet av de siste tiårene har treningsvanene til nordmenn endret seg dramatisk. Studentenes helse- og trivselsundersøkelse (Shot), som ble publisert høsten 2014, viste at vi blir sunnere og sunnere. Ifølge undersøkelsen er det en betydelig nedgang i andelen som aldri eller sjelden trener. I tillegg er det flere som trener oftere: hver fjerde Trondheimsstudent trener fire til fem ganger i uken eller mer, og andelen øker.

Treningsbransjen har vokst enormt og skapt et marked behov som ikke fantes tidligere.

– Hadde du sagt for 30 år siden at vi i dag kom til å betale dyre dommer for å sitte i ring og sykle på en ergometersykel, eller at vanlige folk skulle ha personlige trenere som roper for å få deg til å trene, ville de mest sannsynlig aldri trodd på deg, sier idrettsfysiolog og forfatter Mads Drange.

Han skrev nylig et essay i Morgenbladet der han hevder at trening har blitt vårt nye folkehelseproblem.

– Undersøkelser viser at helse er den høyeste treningsmotivasjonen for mange, men mange blander sunnhet med skjønnhet.

PROTEINPULVER OG PULSKLOKKER. I dag trener vi mer enn vi gjorde tidligere, men likevel er vi totalt sett mindre aktive. Ifølge Folkehelseinstituttet har både lette og tunge personer i Norge en høyere vekt enn på 1980-tallet. Stadig flere passerer grenser for det som WHO definerer som overvekt og fedme. Idrettsfysiologen tror at dette kan skyldes at idrettsleden ikke lenger er den høyeste motivasjonen vi har til å trene og holde oss i form.

– Når du trener for å nå et mål, i stedet for at det skal være gøy, er det en utfordring å opprettholde treningsvanene. Trening er noe du gjør på et trenings-

BEVISST: Vi er mer opptatt av hva vi putter i oss enn før, mener sosiolog og forsker Annechen Bugge.

senter, men det du gjør resten av tiden er like viktig. Det er et problem at vi har gitt fra oss definisjonsmakten over hva som er trening og hvorfor vi skal trene til treningsindustrien.

Drange mener at det er en myte at trening er noe vanskelig og komplisert, som man trenger helt spesielt utstyr, kosthold eller kompetanse for å drive med.

– Vi må ikke glemme at folk var i bedre form før, helt uten personlige trenere, proteintilskudd, eller pulsklokker, forteller han.

KAMUFLASJEBEGREP. Personlig trener Martin Norum har skrevet to bøker om muskelbygging. Han har sett seg lei av at folk bruker slagord som «strong is the new skinny».

– Begrepet har blitt dratt for langt. Nå kan det tolkes som et kamuflasjebegrep for å ha lav fettprosent og høy muskelmasse. Det kan gå på bekostning av helsemessige faktorer, og jeg tror at flere med spiseforstyrrelser kamuflerer den med å være overdrevent dedikerte til treningen.

Han har opplevd at noen har blitt så opphengt i trening at det har blitt en besettelse. I følge den personlige treneren er det viktig å ikke leve i en treningsboble,

Noen dropper sosiale sammenkomster, og vil ikke være sammen med andre fordi de er redd for å spise «feil» mat

MARTIN NORUM
Personlig trener og forfatter

men at man må sørge for å ha et liv utenfor treningen.

– Noen dropper sosiale sammenkomster, og vil ikke være sammen med andre fordi de er redd for å spise «feil» mat. Da har de mistet litt perspektivet på ting, sier han, og legger til:

– Det betyr ikke at man ikke skal få lov til å tenke på hvordan man ser ut, men noen lar det gå litt for langt.

Han mener likevel at noen kan trives med å drive med trening som kan virke ekstremt for andre, og at

det ikke finnes en klar fasit over hva som er å gå for langt.

LOGIKKEN SVIKTER. Sosiale medier flommer over av kropp. Ser du forbi de ironiske sukkersjokkbildene er emneknaggene #sommerkroppen og #SK15 en strøm av definerte muskler og unaturlig brunfarge som venter på å løpe ut på stranden. I tillegg til matbilder, treningsrekorder og vennskapelig oppmuntring. Gutta boys er krigere og jentene er rå. Underveis i jakten på sommerkroppen motiveres de av sitater på engelsk som skal inspirere til å «keep going» og «create yourself».

– Med sosiale medier vil vi alltid kunne sammenligne oss selv med noen som er bedre enn oss. Vi føler oss som shit, mens vi poster bilder som viser at vi er lykkelige. Så ser andre de bildene, og føler seg som shit selv. Det er ikke logikken som driver oss, sier psykolog og spesialist innen barne- og ungdomspsykologi, Svein Øverland.

Ifølge Shot-undersøkelsen er én av fire kvinnelige studenter med normalvekt ganske eller meget misfornøyd med både utseende/kropp og vekt. Blant menn er andelen én av ti.

VISSTE DU AT...

Proteinpulver kommer opprinnelig fra produktet myse, som er et over-skuddsprodukt fra osteproduksjonen. Tidligere ble det solgt til ti øre kiloen og brukt til dyrefor. Som proteinpulver blir mysen tørket og smaksatt, og solgt til flere hundre kroner kiloen.

Kilde: Studentenes helse- og trivselsundersøkelse, 2014

«BULKING» OG «DEFFING»

For å oppnå den optimale sommerkroppen er det «bulking» og «deffing» som gjelder. Bulking er den første fasen. Under bulkingen skal man «gaine» så mange kalorier som mulig. Dette gir kroppen mer energi, som skal øke muskelvolumet i takt med kroppsfettet. Noen uker før strandsesongen handler det om å deffe. Nå skal kaloriene reduseres og kroppsfettmengden minimeres. Endelig skal de opptrente musklene defineres, og plutselig er sommerkroppen klar for å kaste klærne.

IKKE SÅ VANSKELIG: Idrettsfysiolog Mads Drange mener det er en myte at trening er noe vanskelig og komplisert.

— **SKRU PÅ FILTER.** Svein Øverland mener at vi som mennesker har et behov for å hevde oss og sette oss selv i best mulig lys. Dette gjør vi fordi vi har et behov for å gjøre oss attraktive for en partner, og for å hevde oss mot rivaler.

— Rosabloggerne skjuler sine egne spiseforstyrrelser ved å slenge inn ord som «sunnhet» og «husk å unne deg en sjokolade», mens de fronter en kropp som er mye tynnere enn hva som er helsemessig forsvarlig. Vi må gjøre noe med det, hvis ikke vil verden bare bli verre og verre, oppfordrer han.

Martin Norum tror at det kan være lurt å være mer selektiv og bevisst i hvem man velger å følge på de sosiale mediene.

— Sjekk hvor du henter treningskunnskapen din fra, og slutt å følge de som gir et skjevt syn på hva som er en veltrent kropp. Det er viktig å skru på et kritisk filter når man ser på alt som er av glamour- og glansbildeaktige måter å fremstille livene sine på. Selv er jeg ikke alltid bedre, men har etter min egen oppfatning en profil som viser mye annet enn bare et estetisk fokus, sier han.

Vi føler oss som shit, mens vi poster bilder som viser at vi er lykkelige. Så ser andre de bildene, og føler seg som shit selv

SVEIN ØVERLAND

Psykolog og spesialist innen barne- og ungdomspsykologi

— **«GOD HELSE IS THE NEW HAPPY».** Marie Brudevold (23) har gjennom bloggen Supermarie.net og avisinnlegg engasjert seg i debatten. Hun mener vi bør trene og spise sunt for å opprettholde en god helse og kropp, og ikke for å strebe etter et uopnåelig og konstruert kroppsideal. Hun ønsker heller å fokusere på at god helse gjør oss lykkeligere.

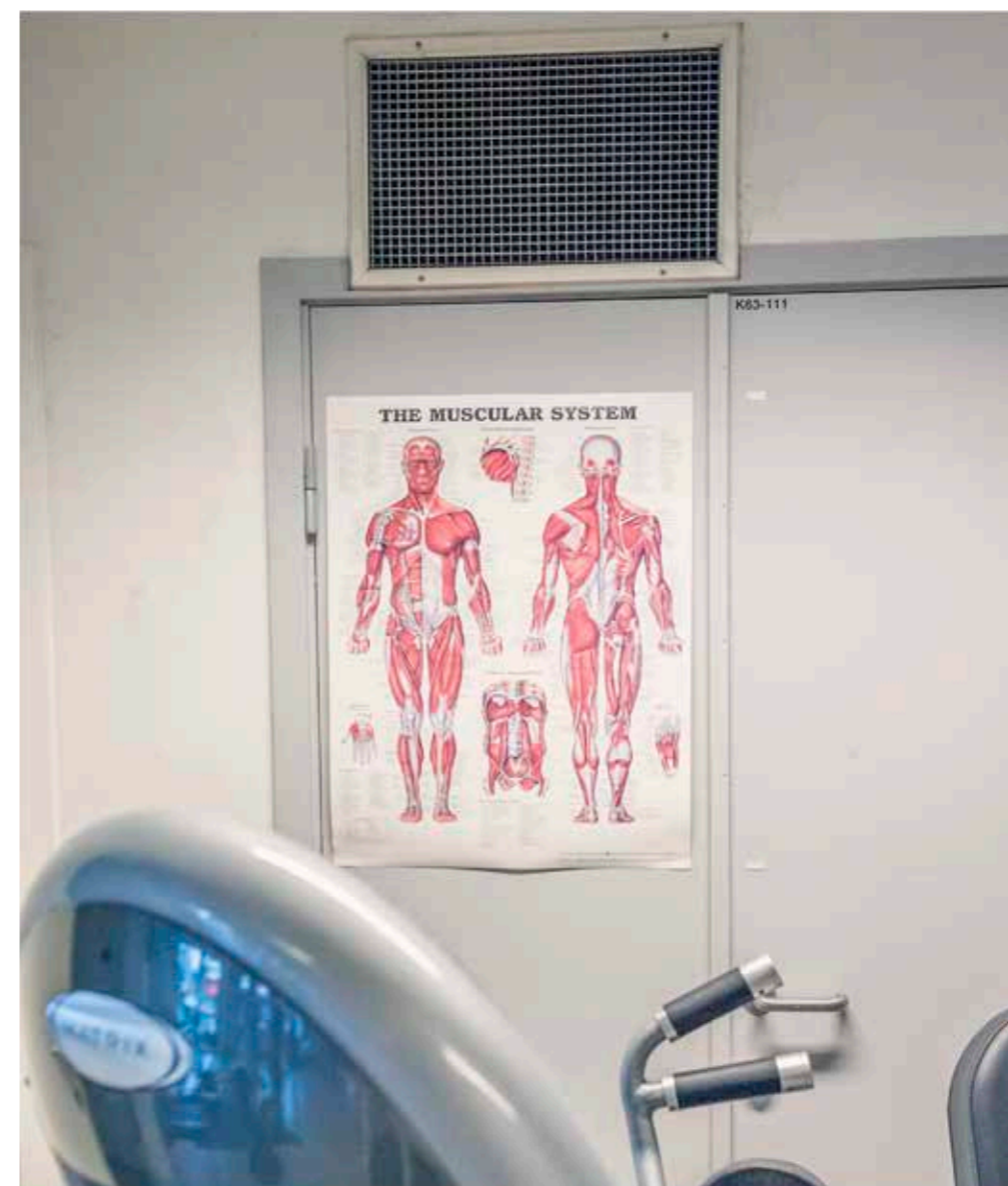
— Jeg vil være i form til å bestige en fjelltopp. I stedet for å fokusere på kropp bør vi fokusere på hverandre, kjærligheten, drømmer, ambisjoner og verden. Det er sunt og flott å holde seg i form, men da skal treningen skje av de riktige grunnene, og ikke fordi et kroppspress fra samfunnet tvinger deg til å gjøre det.

Brudevold er oppgitt over dagens samfunn, hvor mediene har bidratt til kroppspress og utseendefiksering, som tar oppmerksomheten vekk fra det som betyr noe i livet.

— Internett er ikke lenger et monster under senga, det er et monster som ligger i senga sammen med deg om kvelden, når du ligger der alene og scroller gjennom dagens publiseringer. Jeg blir sint på min generasjon for at vi ikke kan finne bedre verdier å dyrke enn vårt eget speilbilde.

Den populære bloggeren håper den negative samfunnstrenden snart skal snu.

— La oss bli den generasjonen som la bort speilet og fokuserte på de viktigere tingene i stedet. Som drømmer stort og har ambisjoner, og som fokuserer på å

«STRONG IS THE NEW SKINNY»: Martin Norum frykter at trenden om å ha høy muskelmasse og lav fettprosent kan kamuflere spiseforstyrrelser.

være gode mennesker i stedet for å være pene. Jeg vil iallfall bli husket for hva jeg gjorde, og ikke for hvordan jeg så ut, avslutter hun.

— **DU BLIR HVA DU SPISER.** I kantinen på byens campuser høres en jevn summing av kjever som knuser rugspør med avocado. Det er lenge siden det var merkelig å be om å få den doble latten «på lett» eller soyamelk.

— Før ble du sett på som sær og kresen hvis du takket nei til noen typer mat. Nå er det mer legitimt å unngå gluten, melkeprodukter og karbohydrater, sier sosiolog og forsker Annechen Bugge ved Statens institutt for forbruksforskning (Sifo).

Hun forsker blant annet på nordmenns mat- og spisevaner. I en rapport fra i fjor konkluderer Sifo med at mat er blitt viktigere for å oppnå verdier som sunnhet, slankhet og skjønnhet.

Sifo-rapporten viser at det spesielt blant menn og unge har vært en betydelig endring i spisevanene de siste årene.

Jeg blir sint på min generasjon for at vi ikke kan finne bedre verdier å dyrke enn vårt eget speilbilde

MARIE BRUDEVOLD
Blogger

— Matvalgene våre synes i økende grad å være styrt av kropps- og helseangst. Vi tillegger maten vi spiser terapeutiske effekter.

— **VANN OG KNEKKEBRØD.** I 2006 var 24 prosent av de spurte i Sifos undersøkelse helt enige i at de ikke er så opptatt av kroppen sin. I 2014 hadde andelen falt til 6 prosent. Bugge mener det er et økende

NORSKE STUDENTER FYSISKE HELSE

• 14 prosent av studentene drikker alkohol flere ganger i uken, og andelen er synkende. Risikoatferden knyttet til alkohol er redusert de siste årene, og reduksjonen er sterkst blant studentene i Trondheim (som tidligere lå høyt, sammenlignet med resten av landet).

• 1 av 4 kvinnelige studenter med normalvekt er ganske eller meget misfornøyd med både utseende/kropp og vekt. Blant menn er andelen 1 av 10.

• Undervektige kvinner er i mye større grad fornøyd med egen vekt sammenlignet med undervektige menn. Dessuten er de også mer fornøyd med kostholdet og utseendet.

Kilde: Studentenes helse- og trivselsundersøkelse, 2014

press på enkeltindivid om å ta ansvar for egen kropp og helse gjennom ulike kostholds- og treningsrutiner. Viljen til å betale for treningsutstyr, dietter og kirurgiske inngrep i jakten på sommerkroppen har økt.

— Det finnes så mange alternative dietter, som på mange måter står i motsetning til rådene fra eksperter og myndigheter, sier Bugge, og fortsetter:

— Juicing, raw food, glutenfritt, lavkarbo – det finnes nesten ikke grenser for hva disse diettene lover og hvilke diagnoser du liksom kan bli kvitt.

Sifos rapport viser at mange flere av oss er opptatt av unngå fett, sukker og karbohydrater i kostholdet enn før.

— *Hvilke matvarer konsumerer vi mer av?*

— Vann! svarer Bugge kontant.

— Vann og knekkebrød. Og så egg, grove og fiberrike varianter av brød og pasta, rød fisk, hvitt kjøtt og grønnsaker.

— *Er det ikke bra at vi er opptatt av å spise sunt?*

— Jo, i utgangspunktet. Men for stadig flere blir det en besettelse. **UD**

Ydmyk nostalgiker

For å oppsøke ungdomstidens følelsesmessige virvar, må Jonas Alaska først forstå seg selv.

TEKST: Svein Amund Åstebøl Hansen FOTO: Hildur Agustsdottir

JONAS ALASKA (ASLAKSEN)

- Født 3. april 1988 i værens tegn.
- Musiker og låtskriver fra Åmli i Aust-Agder.
- Aktuell med albumet *Younger*.
- Vunnet, samt vært nominert til flere Spellemannspriser.
- Utdannet ved Lipa (Paul McCartney-skolen)
- Tidligere kritikerroste album: *Jonas Alaska & If Only As a Ghost*.

6 KJAPPE

Favorittfilm: *Fucking Åmål*.

– Selvfølgelig.

Øl: Arendalspilsen.

Guilty pleasure: Friends.

– Egentlig bare en pleasure? Hehe.

TV-show: The Jinx & Olive Citteridge.

Musikkprofil: David Bowie.

– Råeste jeg vet.

Totemdyr: Elg.

D uskregnet forvandles til tunge regndråper som på en finurlig måte faller lydøst ned på den triste, grå asfalten idet musikeren Jonas Alaska rusler gjennomvåt og kald over veien. Kassegitaren og tematikken fra det forrige albumet er borte. Når han nå utforsker de opprivende og altoppslukende følelsene en forvirrende oppvekst drar med seg, er det nødvendig å forstå at hans reise fra lille Åmli via Trøndelag og Liverpool har formet en beskjeden, ærlig og genuin person.

– Jeg har jo blitt omtalt som en gammel mann i en ung kropp. Det er greit nok det, men det er på tide å vise en yngre siden av meg. En side jeg allerede mener står ganske sterkt, forteller Åmligutten forsiktig.

Når jeg er lykkelig vet jeg at det ikke varer lenge

FUCKING ÅMLI. Tematikken til det nye albumet er inspirert av den svenske kultfilmen *Fucking Åmål*, som sammen med Åmliguttens egne minner og erfaringer fra ungdomstiden bidrar til å skape en følelsesmessig sammensatt fortelling.

– *Fant du din plass i Åmli?*

– Ja, jeg gjorde det. Oppveksten min var god og den bidro til å forme meg. Det er vanskelig å sette fingeren på akkurat hvordan, men når jeg begynte å skate fant jeg virkelig min plass. Dag inn og dag ut. Brettet var det eneste som sto i hodet på meg, forteller han.

Som 16-åring var det på tide å forlate Åmli til fordel for videregående i Risør og hybellivet i Tvedestrand. I musikkvideoene til «I'm Sorry» og «Summer» ser vi klipp fra klassiske tenåringsfester. Med skategjengen ved sørlandskysten fikk han sitt første møte med øl og festligheter.

– Jeg ville ikke være den dulle og kjipe fyren lenger.

Alaska smiler lurt.

– For å være ærlig, så var det en god opplevelse. Jeg tenkte «shit, dette må jeg gjøre igjen».

– *Hvordan var det med jentene?*

Alaska ler, mens blikket flakker.

– Der var jeg dårlig.

– *Hvorfor?*

– Kanskje var jeg litt umoden, men for meg var ikke jenter et tema. Jeg turte ikke. Rett og slett.

– *Den tidlige tenåringsperioden var oppslukende, selv uten tenåringsforelelser?*

Han ler godt igjen og tar en slurk av kaffen som har kommet.

– Jeg var jo opptatt av jenter, men hadde jeg fått noe respons tror jeg også jeg hadde feiga helt ut.

Alaskas plan var å gjøre albumet opprivende og kaotisk. Slik blir det ofte når tenåringshormonene svinger. Den tematikken og historien til Agnes fra *Fucking Åmål* gjorde jobben med *Younger* interessant.

– Jeg er svært nostalgisk, så det påvirker meg.

Beina er plassert på bordet og han virker mer avslappet.

– *Var du sær?*

– Nei, men jeg har alltid vært en fyr som er opptatt av å skape ting, helt fra jeg var liten. Disse trekkene utvikles jo kontinuerlig hvis man virkelig brenner for det, og da kan det jo hende jeg har virket litt fraværende.

Hans dialekt klinger godt i en blanding av sørlandskarring og Aust-Agders bredere talemål. En jovial og folkelig tone som illustrerer godt hvem Jonas Alaska er.

VED MERSEYS BREDDER. Etter ett år ved kunstlinjen på Trøndertun ble Lipa, Liverpool Institute of Performing Arts, hans neste steg.

Alaska slang inn et søknadsbrev.

– Jeg skrev søknaden til Lipa med sprittusj.

Alaska ler høyt, ekte og hjertelig.

Så kom beskjeden om opptaket.

– No way, det er ikke sant. Jeg skulle jo til Oslo, gjennomføre siviltenesten og «make it there».

Alaskas øyner titter undrende ut i rommet. Han retter seg litt opp i sofaen.

– De første ukene var krevende. Jeg mistrives alltid de første ukene på nye plasser. Ofte sliter jeg med å finne venner og føle meg hjemme.

Heldigvis traff Alaska raskt Mikhael Paskalev og Merete Pascual, kjent under artistnavnet Billie Van.

– Det sa klikk med en gang.

– *Var det viktig?*

– Ja, er du gal. Hvis ikke hadde jeg gitt meg. Garantert.

VENDEPUNKTET. Nå bor Alaska i hovedstaden sammen med kjæresten Merete, som han møtte på

REALIST: Ofte varer lykken kun ut kvelden, sier Jonas Alaska.

Lipa. Han er anerkjent som en av Norges fremste unge artister. Alt har tilsynelatende gått hans vei.

– Jeg har det veldig bra om dagen. Våren tiltrekker meg, så det gjør ting enklere. Samtidig er fokuset hele tiden på nye tekster. Det tar mye krefter.

Sommeren før året ved folkehøgskolen Trøndertun i Melhus hadde Alaska mekket en sang. Responsen han fikk bidro til videre satsing på musikken.

– *Var det da du forsto at «faen, jeg har jo talent»?*

– Uka etter skrev jeg en hel haug med nye ting. Det åpnet døren for meg. Såpass ærlig må jeg være. «Fanken. Nå går det», tenkte jeg.

LYKKELIG BALANSEANG. – Den enkle lykken finner man ved å være kreativ.

Ved å tenke to ganger på et problem for så å løse det, lærte Alaska om hvordan en enklere utgave av den etterlengtede lykken kunne bidra til å lysne hverdagen.

Alaska smiler.

– *Når er du lykkelig?*

Han bruker tid på svare. Blikket vendes mot det grå været, før han svarer kort og forsiktig.

– Når jeg har en ny sang klar. Det rydder huget og gir meg kontroll.

Ofte er han nervøs i forbindelse med opptredener.

– Etter en konsert er jeg lettet utover kvelden og

natten. Den neste dagen er det jo glemt, men sånn er det med andre aspekter av livet også, forteller Alaska lavmælt, og fortsetter kortfattet.

– Når jeg er lykkelig vet jeg at det ikke varer lenge.

– *Gjør ikke det deg frustrert?*

– Nei, som artist så må man ofte stå og forsvare seg selv. Det er en del av greia.

Hva gjør deg sint da?

– En håpløshet over å ikke nå igjennom. Skjønner du hva jeg mener? Når folk er så bastante og urokkelige i væremåten. Kanskje jeg gir fra meg de samme vibbene, og får det til å virke som om jeg sitter på alle svarene. Det er vanskelig.

FAMILIEN HAR BETYDD MYE. Når Alaska fikk prisen for «Årets nykommer» under Spellemann 2011 forsto få hva Thomas Aslaksen, broren til Jonas, egentlig hadde betydd for karrieren hans.

– Thomas introduserte musikken min for Even Ormestad, produsent og nåværende bassist i bandet, og Thom Hell, produsent og kjent norsk musiker. Han pushet meg fram og jeg er veldig takknemlig, forteller Alaska med et ansiktsuttrykk som få andre enn hans nærmeste kanskje kan forstå.

– Thomas spiller ikke trommer i bandet mitt fordi han er broren min, han spiller der fordi han bidrar til å

skape den sounden jeg ønsker.

– *Når kom musikken inn i livet ditt?*

– Mamma lærte meg alle «basics» på gitar og hun har opptrådt masse med sang.

Jonas skarrer litt ekstra på r-en og smiler.

– Pappa synger også og er veldig god til å skrive, forteller han videre.

– Men da jeg fikk høre David Bowie da jeg var rundt 13 år var jeg solgt. Han er den råeste.

Ute er været i ferd med å løye, mens lyset treffer de store vinduene og hans særegne ansikt. Til tross for det kalde og nitraste regnværet, er øynene til Alaska vennlige.

– Jeg kan se det på blikket til personer jeg møter, om de er vennlige og eier sympati.

Det kan virke som et lite troverdig utspill, men han sier det med en overbevisende og stoisk ro.

Alaska er et menneske med en unik væremåte som appellerer til flere enn sine nærmeste. Allikevel krever det nok sitt å komme ordentlig tett på Åmligutten. Han framstår ydmyk og reflektert, og erfaringene om usikre møter med nye plasser og fremmede situasjoner bidrar til å fremme et bilde om en sympatisk, uhøytidelig og ærlig personlighet. Artisten Jonas Alaska har nok kommet for å bli, dersom han tillater seg selv det. **UD**

Jeg har jo blitt omtalt som en gammel mann i en ung kropp

Chickelacke, chickelacke, show, show, show!

På Studentersamfundets siste åpningshelg, reiser studentene tilbake i tid på Festningen. Det er duket for eks-russefest.

TEKST: Daniel Paul Johansen Guanio FOTO: Hans Fredrik Sunde

«Kan jeg ta med en venn?» ble stående igjen som den mest likte kommentaren på arrangementssiden til årets eks-russefest. Noe som jo er morsomt fordi festen er åpen, og antall oppgitte deltakere endte opp med å telle over 4 000 feststemte hoder. For de uinnvidde: Eks-russefesten er et dønn, ikke-kommersielt arrangement for studenter som savner russetiden.

Initiativtakeren til årets fest, skjult bak pseudonymet Ola Nordmann, kaller det en tradisjon.

– Eks-russefesten er en årlig tradisjon som pleier å avholdes på samme dag som siste åpningslørdag på Studentersamfundet.

Ifølge Nordmann kan den beryktede festen også være en sårt tiltrengt utblåsning før eksamensangsten overtar for livsgleden.

– For mange av studentene er dette siste fest før en hard eksamensperiode, og jeg setter i hvert fall pris på denne årlige muligheten til å slippe fokuset på studier.

UTRADISJONELL TRADISJON. Så, hva kreves av en eks-russ?

Det første man trenger er viljen til å drikke seg karatefull på Kristiansten festning fra sola går fra øst til vest – helst ikledd den gamle russebuksa. Det andre er en vag følelse av nostalgi fra tiden vi brukte flere titalls tusener på spjåk i primærfarger mens vi glemte å lese til eksamen. Sånn sett er eks-russefesten like mye en feiring av at russetiden for lengst er over, som den er en hyllest av den.

Da jeg ankommer festningen, er det ikke med skjerpede sanser.

Som en ekte studentjournalist vet jeg at deltagende observasjon krever at man er med på lik linje med røkla, et oppdrag jeg naturligvis har tatt på alvor med forsvarlige mengder sprit.

NORDMENN I NORGE (ØVERST): Når man faller, reiser man seg opp igjen, men kun etter å ha vrøvlet usammenhengende og veivet flagget i patriotismens ånd.

DYREVENNER (OVER): Eks-russen tenker på dyrene, og legger igjen mat til måkene.

X (VENSTRE): En godt synlig X er utplassert for å markere at vi tross alt ikke er russ. Vi er verre.

IDYLL: Noen kaller det tissepause, andre kaller det kunstpause. For beboerne nederst i åsen består pausen i å trekke for gardinene.

Etter en vrøvlete utveksling med Duskens fotograf, forsøker jeg å kartlegge området. Jeg registrerer tre eks-russ som på rekke og rad innvier festningsveggen med blåreinnholdet sitt, én eks-russ som har vært så heldig å få soveplass på ambulanspersonellens reiseseng, samt flokker av høylytte studenter med nyvaskede russebukser. Noen tumler rundt i gresset som uskyld-srene cocker spaniel-valper, andre hever ølboksen i skål for noe de glemte idet de hevet ølboksen. «Jaja, schkål a!» brøles det fra en av de større gjengene på plenen, før ølbokser møter ølbokser i en kollektiv hyllest av piss-lunka budsjettpils.

Men hva gjør vel det? Sola står fortsatt høyt, og stemningen er god. På tide å samle inntrykk. «Hvorfor føler vi tranen til å ikle oss russebuksa igjen?» har jeg med kyndige fingre klart å taste ned på telefonen. Svaret jeg får fra en tilfeldig kjemistudent er like uinter-

.....
 Noen tumler rundt i gresset som
 uskyld-srene cocker spaniel-valper, andre
 hever ølboksen i skål for noe de glemte idet
 de hevet ølboksen
 .....

essant som spørsmålet:

– Fordi vi liker å feste, fordi festningen er et bra sted å gjøre det på, og fordi det er fint vær, sier hun.

Jeg slurper i meg restene av en Grans Bare, og følger Duskens fotograf med blikket, der han i sin rolige frakk og edruelighet framstår som selve håpet for menneskeheten. Tittals eks-russ poserer villig for kameraet mens han trækker elegant over pølserestene og Kiwi-posene i terrenget.

RUSS 007. Ettersom ettermiddagen gryr, stiger sevja blant festdeltakerne. En av personene i følget mitt har tatt den helt ut og funnet seg klinepartner, som en liten time senere blir funnet i lett tungegymnastisk passiar med en flunkende ny partner.

Langs stien ned fra festningen har en mannlig eks-russ løftet sin heldige utvalgte oppetter et tre. Ikke før

jeg rekker å sukke hengivent på den frie kjærlighetens vegne, glipper imidlertid Romeo taket, og Julie smeller bakhodet i bakken med et skjevt, sjarmerende smil. En mild hjernerystelse gir sykemelding i opp til flere uker, så kanskje har kavaleren din gjort deg en tjeneste i eksamenstida, tenker jeg, og klasker meg selv med flat hånd for å ha tenkt tanken.

Det svir på kinnet. Jeg slurper mer Grans Bare mens jeg forsøker å se noe gjennom de mørke solbrillene som på magisk vis har havnet på hodet mitt. To av deltakerne innenfor synsvidde, Marita og Thea, kan melde at de var rødrudd i 2007. De er begge enige om at eks-russefesten er en gyllen anledning til å reise tilbake i tid, grille i parken og være ung og dum for en dag. Det kan man saktens si seg enig i, ung og dum som man fortsatt er selv.

Vi er midt i en samtale om massesuggesjon, men før

jeg rekker å registrere mer av den fortrolige samtalen, flyttes oppmerksomheten til to gutter øverst i bakken mot festningsveggen. Radarparet klatrer selvsikkert opp i en handlevogn, sparker fra og suser ned sletta til allmenn begeistring.

Bak meg, på enden av stien ned mot sentrum, blir en annen eks-russ forsøkt slept hjemover etter beina – og jeg tenker at det er godt å ha venner som tar ansvar. Og apropos ansvar: Husk å ta med dere søppelet neste år, folkens. Bummelacke, bummelacke, bow, wow, wow.

UD

1. SJARMOFFENSIV: Det er lov å la seg sjarmerer når en prins med ølkrone trekker en skingrende fløyte opp i trynet på deg.

2. THAT'S HOW WE ROLL: Med slitesterke russebukser står ingenting i veien for å hive seg ned både bakkar og berg.

3. SPENSTIG: De fleste kavet, ravet og stavret. Andre drar en baklengs salto på stedet.

4. JACKASS: Disse gutta glemte å levere tilbake handlevogna etter endt handletur, men fant et bruksområde for den likevel.

Til oss som avslutter

En avskjed til de formende årene.

TEKST: Kristoffer Svendsen ILLUSTRASJON: Christian Høkaas

NÅR UNIVERSITETETS DØRER lukker seg for siste gang, legger man bak seg et kapittel i livet hvor ens karakter ble endret så raskt at tilsvarende perspektivendringer nok aldri vil forekomme igjen. En periode hvor man med mye lånt tid fikk muligheten til å oppdage hva det lå i oss å kunne bli.

SOM STUDERENDE FIKK våre nerver kjenne illusjoner briste, hjerter bli knust. Vi oppdaget verden på ny med øyne tidvis fylt av tårer, ervervet vennskap og opplevde smerten som følger av plutselig sønderrevne relasjoner. Våre møter med tilværelsen tvang oss til å presse vårt følelseslivs register ut over sine tidligere grenser. Dette var elementene som inngikk i reisen fra ungdommen, gjennom universitetet, som vi nå står på terskelen til å forlate for å ta steget inn i de voksnes virkelighet, som for evig forandrede mennesker.

DØREN VI DEN GANG ÅPNET, lukket samtidig et paradisi av barnets tapte naivitet. En verden vi så på med et blikk vi aldri kan få tilbake. Da vi ankom visket vi gradvis ut den historien våre foreldre skrev oss inn i og erstattet den påfølgende fortellingen med vår egen. Vi fikk tid til å suge næring av den kultur-arven vi etterhvert selv også vil kunne etterlate våre ørsmå merker i.

PÅ VEI INN så vi våre personer som mye større enn de i virkeligheten var. I mellomtiden oppdager man at ens egen rolle krymper idet kunnskapen om historiens malstrøm øker. Ut kommer et mer ydmykt menneske i sitt syn på sin egen plass i tingenes orden.

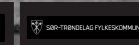
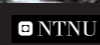
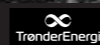
ETTERHVERT FØLGER OGSÅ vi lyset fra de brente broene for å forfølge drømmene som den gang lokket oss hit. Siden skal snus, et nytt kapittel åpnes og den lånte tiden gis tilbake. Vi skal nå gi avkastning ved å returnere til samfunnet den dannelsen vi ble forunt. Døren til forundringens verden vil for en stund holdes på gløtt idet vi møter ansvaret, det som på den andre siden kalles realiteter.

DET HETER AT MAN aldri kan gå ned i den samme elven to ganger, og voksheten man nå skal ta del i er ulik den våre foreldre møtte. De som etablerte seg den gang la bak seg en biografi med motiv preget av en annen framtidstro enn våre samtidige. I en tid hvor nytte gis forrang, blir vi som studerer samfunnet nesten daglig utsatt for holdninger som forsøker å knekke troen på at valget vi gjorde var det rette. Etter utdanningsinflatjonen skyllet over landet blir man ikke lenger garantert lønn dersom man vil gjøre et dagsverk som ikke går på akkord med ens idealer.

DEN VENTENDE MASSEN utdannede skal ut i et samfunn som stiller hardere krav enn tidligere, og kurvene stuper nedover. Da har vi bare våre enda uknekte verdier å stole på. For oss som skal prøve å videreføre en felles forståelse mellom mennesker, deres omverden og vår samtid vil vi gå en interessant tid i møte. Selv om vår innsats henvises til statistikkens baksider, må noen rydde opp i kjølvannet etter de som beveger verden.

Det er ikke internett, togskiner eller flyruter som knytter verden sammen. Det er vennskap.

SAMMEN ER VI P.S.T.E.R.3.0

TRONDHEIM, MARINEN 21. OG 22. AUGUST 2015

BAND OF HORSES(US) • SUSANNE SUNDFØR • OPETH(SE) • YELAWOLF(US) • LA ROUX(UK) • EMILIE NICOLAS • TEAM MÈ • JELLO BIAFRÀ & GSM(US) • CYMBALS EAT GUITARS(US)
SPIDERGAWD • SOAK(IE) • IDA JENSHUS • MATOMA • WAND(US) • AURORA • BROEN • THE DISTRICTS(US) • RATKING(US) • HVITMALT GJERDE • FORMATION(UK) • DØDEN

ps stereo.no

UNDER ARBEID: KiT-studentene har fremdeles en god del arbeid igjen før de er klare for utstilling.

De kreatives lesesal

Ikke alle studenter sitter på lesesalen og støver ned i eksamensperioden. Under Dusken har møtt studenter som avslutter semesteret med et brak.

TEKST: EMMA JOHNSEN RØDLI FOTO: MARITA ORSETH HØYDAL

I et stort lagerlokale på Dora står Daniel Hansen og Amanda Elida Varhaugvik. De studerer billedkunst ved Kunstakademiet i Trondheim, og om få dager åpner bachelorutstillingen deres i dette rommet. På gulvet ligger det byggematerialer, verktøy, poser og andre ting, og forskjellige installasjoner er spredd i rommet. Det hele ser nokså uferdig ut.

– Mange har ventet med å henge opp verkene sine på grunn av fukt og støv, og det er ingen som er helt ferdige enda, forklarer Varhaugvik mens vi går mellom det som skal bli de ulike utstillingene.

Flere av studentene gjør ferdig kunsten sin i selve utstillingslokalene.

– Jeg har oppdaget mange arbeidsmåter. Noen måtte ha med seg alle sine tidligere verker, mens andre har hatt en skisse klar lenge, og har planlagt på millimeteren. Selv har jeg hatt min plan siden oktober, og jeg visste tidlig hvordan sluttresultatet skulle se ut, forklarer hun videre.

Hansen viser oss noen av fotografiene og teksten han skal bruke i sin utstilling, som tar utgangspunkt i en månestein.

– Jeg jobber ganske teoretisk og tar utgangspunkt i en idé eller følelse. Enkelte prosesser blir aldri ferdige, og må heller fortsette i neste verk.

Finn Adrian Jorkjen sitter ved et filmlerret og

jobber med en prosjektor. Han har hatt ideen til sin utstilling siden han begynte på Kunstakademiet for nærmere tre år siden. Jorkjen har laget en koreografi inspirert av klipp av statister som blir skutt og drept i spillefilm.

– Jeg tenker lenge, også gjør jeg det plutselig. Da går prosessen fort, siden jeg har bearbeidet idéen lenge, forklarer han.

Ingen rød tråd

Mens noen av studentene jobber med performance, skal andre ha fotoutstillinger eller installasjoner. Alle utstillingene skal dele det samme lokalet. Hvordan

TÅLER KRITIKK: Daniel Hansen og Amanda Elida Varhaugvik(t.v) har fått verkene sine kritisert før, og mener de har blitt tøffe.

har det vært å jobbe så tett på medstudentene sine?

– Vi jobber med så mye forskjellig, at det egentlig bare er utstillingen som holder oss sammen og skaper en helhet, forklarer Hansen.

– Ja, det finnes ingen rød tråd, skyter Varhaugvik inn. Det kan oppfattes som en stor suppe, men jeg vil heller at det skal være en følelseseksplosjon enn et minimalistisk, tomt lokale.

Studentene har jobbet mye for at utstillingen skal bli så helhetlig som mulig, og de har brukt tid på å fordele plassen de har til rådighet i det store åpne lagerrommet.

Varhaugvik forklarer at de har forsøkt å gi hverandre plass med planleggingen.

– Mitt verk skal ikke spise opp noen andres verk. Vi bestemte oss tidlig for å jobbe med det lokalet hadde å by på, så vi har ikke malt eller satt opp skillevegger.

I tillegg til selve utstillingen, skal studentene levere verker fra de tre årene de har gått på Kunstakademiet. De skal også skrive en fri tekst, og ha en eksamen med en intern og en ekstern sensor hvor de ser på utstillingen. Jorkjen forklarer hvordan det føles å skulle vurderes på denne måten.

– Verkene er jo en forlengelse av oss selv, så man får litt prestasjonsangst. Dette er første gangen jeg har skrevet om min egen prosess, og i begynnelsen møtte jeg motstand. Skrivning er et helt annet håndverk enn å lage noe visuelt.

Konsert som eksamen

Anne Birgitte Bouwhuis Røkke er på sitt siste semester på den fireårige bacheloren i klassisk utøvende sang ved institutt for musikk på NTNU. På lang sikt

ønsker hun å bli operasanger, men før den tid skal hun blant annet gjennom en 70 minutter lang bachelorkonsert. Karakteren Anne Birgitte får på den er den eneste hun får under hele bachelorløpet. Hvordan forbereder hun seg til konserten?

– Rent fysisk øver jeg sang én til fem timer om dagen. Mye av arbeidet går i å pugge tekst, oversette og analysere. Jeg må sette meg inn i hva sangene handler om, så jeg klarer å formidle de rette følelsene. Aller helst skal du vise at du mestrer mange språk. Selv har jeg tekster på norsk, britisk engelsk, amerikansk engelsk, tysk, italiensk og fransk i mitt konsertrepertoar.

Forberedelsene startet allerede i høst, og mye av musikken har blitt forkastet. Underveis i løpet har Anne Birgitte fått veiledning fra sanglæreren sin.

– Konserten er jo utrolig personlig. Det er jeg som har tatt alle kunstneriske valg, og den viser hvor langt jeg har kommet som musiker. Du må velge stykker du mestrer, men de skal ikke være for enkle heller. Selv har jeg valgt musikk i retning av kabaret, og jeg liker merkelige historier.

Studentene får ikke forklare sensor hvordan de har tenkt, valgene de har tatt skal snakke for seg selv. Det er først etter at karakteren er satt at Anne Birgitte får en samtale.

– Jeg har lært et håndverk, men jeg skal også utvikle meg som person og kunster. Vi vurderes etter teknikk, men smak kommer også inn i bildet. Konserten bør heller ikke være kjedelig.

Med eksamenskonserten en måned unna gjenstår det en god del innøving. Men noen ting har vært på plass lenge:

KUNSTAKADEMIET I TRONDHEIMS BACHELORUTSTILLING

- Utstillingen finner sted i Olrichhallen – DORA1, Maskinistgata 1.
- Varer fra 24. april - 3. mai.
- Åpent fra 14:00 - 19:00 på hverdager og 12:00 - 18:00 i helger.
- 17 avgangstudenter på bachelorstudiet jobber i lag med utstillingen.

– Jeg kjøpte kjolen jeg skal ha på for ett år siden. Helhetsinntrykket er viktig, og du må gjøre det enklest mulig for deg selv å prestere godt på selve dagen. Alle ting som kan gjøre deg komfortabel, trygg og sterk er viktig. Som for eksempel hva du har på deg.

Innspilling i studio

Vi møter Rebecca Selnæs en time før hun skal i studio med fire av sine medstudenter. Selnæs studerer årsstudium i musikkvitenskap, og som en del av en mappeeksamen i satsteknikk 2 og musikkteknologi skal hun spille inn en firestemt korsats. Sats er hvordan tonene i et musikkverk er satt sammen for å danne en helhet.

– Jeg fikk utdelt en melodi som jeg skulle skrive en firestemt korsats til. Jeg har fått tilbakemelding på arbeidet to ganger, og omarbeidet det begge gangene, så jeg har jobbet mye med det. Omskrivingen tok litt tid, siden jeg måtte ut av sporet jeg var på og tenke nytt.

Til innspillingen var Selnæs avhengig av å få med seg fire medstudenter som kan synge.

– Alle er jo i samme båt, så vi har hjulpet hverandre. Jeg er jo ikke sanger selv, men jeg har sunget på fire andre oppgaver. Det er mest skummelt å hjelpe andre, for man vil ikke ødelegge for dem.

Selv om studentene kunne velge samme melodi, er resultatene svært ulike, fortsetter Selnæs.

– Alle har lært forskjellige teknikker, og vi har ulik smak. Selv har jeg gitt stykket et klassisk preg, i og med at jeg selv spiller klassisk trombone. Jeg er fornøyd med produktet, og synes det er mindre teknisk nå. Det er nokså regelrett.

Med en halvtime i studio skal Selnæs dirigere de fire sangerne.

– Vi kommer til å gjøre flere opptak. Jeg har lite erfaring med bruk av studio, men alt er ferdig innstilt og det kommer til å være en lærer der. Jeg er spent på hvor mye etterarbeid det blir.

En ny epoke

Tilbake på Dora begynner studentene å glede seg til utstillingen.

– Jeg tror alle er veldig ivrige. Det kjennes veldig heftig, sier Hansen entusiastisk.

Dette er det siste offisielle de gjør før de er ferdige

med bacheloren.

– Det er litt sentimentalt, mener Varhaugvik.

Jørkjens synes det blir både deilig og skummelt, og påpeker at en ny periode begynner nå.

Etter utstillingen skal klassen ha en stor fest, og Varhaugvik tror det kommer til å kjennes forløsende.

– Da kommer alle til å puste ut, sier hun.

Etter eksamen gjenstår bare en ting: et «survival course», som Varhaugvik kaller det. Der skal studentene forberedes på hvordan det virkelige kunstnerlivet er. **UD**

FIRESTEMT KORSATS: Studentene på musikkvitenskap stiller opp for hverandre når de trenger sangere.

GLEDER SEG: Anne Birgitte Bouwhuis Røkke er spent på sin 70 minutter lange bachelorkonsert.

Illustrasjon: Iria Samuelstuen

Ta et standpunkt

Resolusjoner er nærmest et fremmedord på Samfundet. Men blir man flinkere til å komme med meninger, kan Samfundet oppnå tittelen som en velrennomert debattarena.

KYRRE RYENG
Journalist

SAMFUNDET

Mitt ønske med denne kommentaren er å motivere det påtroppende styret til å ta ett større ansvar til å komme med resolusjoner.

I flere år har samfundetledere foreslått hvordan man nok en gang kan gjøre samfundet til en kjent debattarena. Gode, velbalanserte debatter mellom uenige innledere har vært foreslått som en del av løsningen. Samfundet trenger å ta del i offentlige debatter, og mene noe. Storsalen bør komme med resolusjoner og den bør tørre å utfordre status quo.

Samfundet har både en unik mulighet og et ansvar for å påta seg en utfordrerrolle i samfunnet. Det skal kunne sette dagsorden, og det skal kunne ta del i debatter. Samtidig fører ikke gode samfundsmøter med uenige innledere automatisk til at Samfundet blir lagt merke til som en debattarena. Storsalen bør ha resolusjoner som er relatert til hvert samfundsmøte, slik at når Samfundet tar opp et tema, så forventes det også at Huset vil si noe om saken. Da blir det til slutt umulig å ignorere det runde røde som en viktig aktør i sentrale diskusjoner.

Nøyaktig hva Samfundet skal mene, er det opp til Storsalen å vedta. Mitt ønske med denne kom-

mentaren er å motivere det påtroppende styret til å ta ett større ansvar til å komme med resolusjoner. Om det er et styre de siste årene som har potensial til å sette Samfundet på dagsorden, så må det være dette. Det er lenge siden jeg har hørt en samfundetleder snakke så klart om tydelige mål for Huset på en troverdig måte.

Samtidig må det sies at det alltid er en potensiell fallgrube ved å komme med meninger for en så stor og mangfoldig organisasjon som Samfundet. Dette gjelder spesielt dersom styret mener noe som mange av samfundetsmedlemmene er uenige i. Vedtar Storsalen at den ønsker et kommunistisk Norge, vil medlemstallet forstælig nok få en radikal endring i negativ retning. Styret bør ha dette i bakhodet når det legger fram resolusjonsforslag. Det er få av oss som ønsker seg tilbake til 70-tallets ville politiske feider. Men det går an å mene noe uten å ekskludere store deler av medlemsmassen.

Nylig hadde Samfundet et møte om sommerkroppen 2015. Kroppspress er et tema som er i vin-

den, og det burde være lett å foreslå en uttalelse her. Man kunne for eksempel kommet med en resolusjon som sa at det burde være forbudt å vise bilder av modeller som hadde en undervektig BMI-verdi. Enkelte ville kanskje påstått at dette var urettferdig, men i så tilfelle ville man skapt en diskusjon om hva som kan regnes som unødig kroppspress og hva som burde vært lov.

Alle resolusjoner blir kanskje ikke vedtatt, men da har man i det minste skapt debatt – noe som naturlig nok er viktig for å kunne gjenerobre tittelen som en velrennomert debattarena. Under møtet om norsk våpeneksport, kunne man kommet med en resolusjon om at man mente regelverket burde vært strengere.

Enkelte vil kanskje hevde at Samfundet ikke bør ha en mening, fordi styret ikke skal uttale seg på vegne av 10 000 medlemmer som ikke har gitt sin aktive støtte til en ytring. Men da må man også huske at det er Storsalen som vedtar resolusjoner – og at alle medlemmer har mulighet til å foreslå resolusjoner og til å avgi sin stemme. Styret har en særskilt plikt til å foreslå resolusjoner, og også en plikt til å få folk til å komme for å stemme i Storsalen.

Kjære styre: Det krever en del arbeid å komme med resolusjoner hele tiden, men resultatet vil være verdt det for de som kommer etter dere, når Storsalen igjen er blir en arena folk forbinder med debatt. La byen få merke at Samfundet er en viktig debattarena.

Elektronisk olympiade

Verden over kjemper de beste gamerene om millioner av kroner. Nå vokser også det norske e-sportmiljøet.

TEKST: BENEDIKT JAVOROVIC ILLUSTRASJON: SYNØVE DAALAND

Du vet det kanskje ikke, men en av verdens raskest voksende tilskuersporter er konkurransebasert dataspilling, såkalt e-sport eller elektronisk sport. Du tenker kanskje at det er ganske rart å se på noen andre spille et dataspill, men mange millioner av fans og seere vil være uenig. I 2013 så 32 millioner finalen i lagspillet *League of Legends*. E-sportansvarlig Stein Wilmann for Gamer.no tror det fungerer på samme måte som all annen sport.

– Man kan spille dataspill selv, og man kan også fint spille fotball selv. Det er spennende å se på spillere som er bedre enn seg selv, som spiller på et helt annet nivå. Du får den samme tilhørigheten til lagene og spillerne som annen sport, de blir forbilder. En vesentlig forskjell er tilgjengeligheten, alle de store e-sport turneringene ligger ute på nett, sier han.

Mange tenker nok på e-sport som noe primært for unge gutter, Wilmann tror dette bare er delvis sant.

– For noen år siden var nok det tilfellet, men e-sport har vokst enormt over de siste årene. Man har seere og fans i alle aldre. I min egen redaksjon er det flere i fortiaårene som ser på. Det er også en voksende gruppe med kvinnelige fans, sier han.

Det er stor variasjon mellom spillene som spilles. Alt fra de klassiske skytespillene mange først assosierer med dataspill, til digitale kortspill som *Hearthstone*. Det mest populære er *League of Legends*, et lagbasert strategispill med over 67 millioner spillere i måneden. Alle disse spillene har gigantiske fanbasener.

– Et typisk e-sportspill er enkelt å forstå men vanskelig å mestre. Om du vinner eller taper er basert på dine egne evner, det skal være et klart skille mellom hvem som er god og dårlig. Som i annen sport kreves det mye trening og hardt arbeid, sier Wilmann.

– Norge henger etter

Innsatsen som legges i å bli en av verdens beste er stor, men premiene er potensielt enda større. Den internasjonale finalen i spillet *DOTA 2* hadde en

I Norge kan man ikke som spiller leve av e-sport alene. Kommer man seg til utlandet er det enklere å leve av å spille

SEBASTIAN «BOFFEN» GSELL
Spiller for Celestial gaming

førstepremie på fem millioner dollar i 2014. I tillegg til dette er det store penger å hente i sponsoravtaler med selskaper som Samsung. I Norge er e-sport voksende, men er enda ikke på nivået hvor spillere som Sebastian «Boffen» Gsell kan leve av det.

– I Norge kan man ikke som spiller leve av e-sport alene. Kommer man seg til utlandet er det enklere å leve av å spille. Hvis man klarer å komme seg inn i LCS (League of Legends Championship Series), som kan sammenlignes med for eksempel Champions League, er man ansatt hos Riot Games (Utviklere av *League of Legends*, journ. anm.), der man har fast inntekt og bor gratis. Hvis man er god nok kan man tjene veldig godt, sier Gsell.

Gsell spiller *League of Legends* for den norske klubben Celestial Gaming, som for øyeblikket ligger på andreplass i Telenor-ligaen for e-sport. Han sier at Norge fortsatt henger noen år etter, selv blandt våre skandinaviske brødre.

– Miljøet i Norge er helt klart mindre enn andre land, men det vokser. I løpet av de siste tre årene har det blitt veldig mye større enn det var. Det har blitt større premier og mer organisert spilling. Skal vi sammenligne det med eksempelvis Sverige og Danmark så er vi et stykke bak. Det er flere svenske og danske spillere i det europeiske LCS, mens Norge bare har én. Jeg håper og tror at vi kommer til å se

flere og flere norske spillere som når langt.

Wilmann er enig i at Norge fortsatt ligger bak, og tror Norge er tregt til å avfinne seg med nye impulser som e-sport.

– Norge kan være litt konservativt når det kommer til nye og fremmede elementer. Jeg tror også selskaper i Norge har vært tregere til å bli involvert. I Korea bruker man like mye på ett enkelt lag som Telenor gjør på hele ligaen sin, sier han.

Counter Strike som barnevakt

Steffen Willumsen spiller skytespillet *Counter Strike* for klubben BX3. Han er utdannet økonom og jobber daglig med det, men sier likevel at han skulle ønske han kunne leve av e-sport. I tillegg til å spille er han Head of Club Development.

– Kort fortalt tar jeg meg av oppfølging og innhenting av partnere og sponsorer, markedsføring og merkevarebygging, samt generell utvikling av klubben, forklarer han.

For ham var det storebror som først fikk ham interessert i e-sport.

– Storebroren min Espen var ikke så fan av å sitte barnevakt, i tillegg til at han var en ivrig Counter Strike-spiller på den norske Clanbase-rangeringen. Han pleide å la meg spille litt, slik at han kunne gjøre andre ting, sier Willumsen.

Han sier at noen ganger kan det være vanskelig for folk å forstå hva han driver med, men at han stort sett bare får støtte.

– Jeg har aldri hatt noen problemer med å fortelle hva jeg driver med, eller om x antall timer jeg har tilbragt foran dataskjermen, så jeg sier det som

det er. Responsen opp gjennom årene har vært litt forskjellig, og jeg har vel som mange andre hatt min andel diskusjoner med foreldrene mine. Men nå er e-sport så mye i mediene at responsen som regel er positiv, sier Willumsen.

Gsell sier han også opplever generell positivitet.

– Det kan være litt vanskelig å forklare konseptet til personer som er helt utenforstående. Folk er vel for det meste litt fascinerte og nysgjerrige på hva det er. Venner og familie støtter meg, de vet at dette er noe jeg liker å drive med, sier han.

Dataspill på folkehøgskole

Blandt de som hopper på e-sporttrenden er Norges folkehøgskoler. Så langt har både Buskerud, Lundheim og Oslo Fantastiske Folkehøgskole startet sine egne linjer. 19 år gamle Stian Robstad er en av de som har begitt seg ut på Buskerud Folkehøgskoles første år med e-sport.

– Det har vært kjempegøy. Det er veldig kult å komme til et sted hvor det er mange som har de samme interessene som du har, og ha muligheten til og spille sammen. Jeg anbefaler det for de som liker å spille, sier han.

Robstad forklarer at de fleste har et ganske avslappet forhold til e-sport, men at det også er noen som drømmer om å spille profesjonelt. Han sier at alt de gjør faglig dreier seg om dataspill, og det er *League of Legends* som regjere.

– Vi kom nettopp tilbake fra en uke i Spania hvor vi så på finalen i mesterskapet LCS, det var utrolig kult. Til daglig bruker vi en del tid på å analysere vår egen spilling. Selvsagt spiller vi også masse, sier han.

Rektor Grete Strømsøyen ved Buskerud Folkehøgskole sier at det var litt tilfeldig at de endte opp med en e-sportlinje, og at det først dreide seg om et behov for modernisering. E-sport er nå den linja med flest søkere. Selv visste hun ingenting om det fra før, men føler hun har lært litt i løpet av året.

– Det jeg skjønner er at når så mange flotte unge mennesker er så fengslet av noe, så må det være bra. Jeg tror det styrker evnen til samarbeid, analyse og problemløsning. Jeg tenker litt på det som sjakk, bare i et annet medium, sier hun. **UD**

Som i annen sport kreves det mye trening og hardt arbeid

STEIN WILMANN
E-sportansvarlig for Gamer.no

Den travle poeten

Må en ekte dikter sitte ensom og filosofere over livet? Ikke Mathias R. Samuelson. Han er både forfatter, oversetter, redaktør i eget forlag og kunstnerisk rådgiver for en litteraturfestival.

TEKST: JOHANNES JYSTAD FOTO: HILDUR ÁGÚSTSDÓTTIR

Når det er blå himmel og solskinn en tirsdag ettermiddag er det ikke feil å sette seg på Café Løkkas uteservering for en prat og en kopp kaffe. Mathias R. Samuelson er allerede på plass når undertegnede dukker opp. Iført hipsteruniformen (halvlangt skjegg, hippe klær, en kul caps og briller med tydelig innfatning) hilser han imøtekommende.

Samuelson er en vaskeekte Trondhjemmer, oppvokst på Stubban og har sin studiebakgrunn fra NTNU. Etter det første året på litteraturvitenskap kom han inn på forfatterstudiet i Bø, og tilbrakte et lærerrikt år der.

– Det var veldig artig. Hvordan man utvikler seg som forfatter der er veldig avhengig av klassen man går i, siden man får mye tilbakemeldinger fra medelever under gruppearbeid. Det viktigste er uansett at man jobber med skriving i et helt år. Man merker fort om det er noe man vil drive med eller ikke, for det kan være ganske ensomt.

Etter ett år i Bø vendte han nesa hjemover for å fullføre mastergraden i litteraturvitenskap. Han har utgitt to bøker og bor nå i Trondheim kommunes forfatterbolig Adrianstua, en stor anerkjennelse for en forfatter.

Litterær kameleon

Det er mye som skjer rundt denne karen i tida framover. Til høsten kommer utgivelsen «*Tidlige Dikt*», en oversettelse av den amerikanske forfatteren Gary Snyder. Og miniforlaget Beijing Trondheim, som drives av Samuelson og kompisen Rune F. Hjemås, holder slippfest for vårens bokutgivelser på Galleri Babel 6. mai. Som om ikke det var nok, har han også fått jobb som kunstnerisk rådgiver for Norsk Litteraturfestival på Lillehammer neste år.

– *Hva var motivasjonen bak å starte forlaget her i Trondheim?*

– Det begynte med at Rune Hjemås kom tilbake til byen etter flere år i Bergen og Oslo, og vi holdt et ungdomsskrivekurs sammen. Vi fikk lyst til å lage et småforlag og magasin, siden det ikke fantes noe sånt i Trondheim fra før. Det ga oss en del oppmerksomhet som vi ikke ville ha fått i Oslo og Bergen, hvor

konkurransen er større. Det var egentlig et praktisk tiltak, siden forfattermiljøet i byen/distriktet er i vekst og trenger et talerør.

Han mener det er viktig at byen og regionen ikke mister alle forfatterne til de største byene i Norge.

– Vi er nødt til å få folk til å bli i byen. Folk flytter gjerne til Bergen eller Oslo på grunn av at det ikke har vært et næringsgrunnlag for forfattere her. Det fine med forfattermiljøet i Trondheim er at det er veldig åpent og fint. Mens i Bergen og Oslo er det mye bitching og bråk. Om man møter opp på opplesninger og slikt her i byen blir man fort gjenkjent, og kommer inn i miljøet. Så møt opp og bli med!

Fra rockeband til poesi

Som de fleste andre moderne forfattere er Samuelson lidenskapelig interessert i popmusikk. Når praten dreier inn på rockehistorien viser det seg at han sitter på leksikal kunnskap også på det felte. I ungdomstida spilte han mye i band, først og fremst som vokalist, men han trakterer også flere instrumenter. Inngangen til skrivingen gikk gjennom musikken.

– Jeg spilte alltid i band der jeg skrev tekster, og etter hvert tok interessen for skrivinga over. Jeg tror det er veldig vanlig blant mannlige forfattere.

Som forfatter har han tydelige meninger om hva god litteratur er, og hvordan han vil at hans egne dikt skal være lesbare, og samtidig romme referanser til poesihistorien.

– Jeg er ikke så glad i kompakt, metafortung poesi. Jeg liker ikke å bruke så mange tunge bilder, poesien skal være åpen. Du skal kunne lese det som står på siden uten å kjøre deg fast, men det skal samtidig være referanser å gå inn i om man er interessert i det.

Tida framover er full av planer for den allerede travle forfatteren. Foruten Beijing Trondheims kommende bøker og neste års festivaljobb, planlegger han en ny utgivelse av egen lyrikk i 2016. Han jobber også med et manus til en ungdomsroman. Merk deg navnet, for du kommer garantert til å høre mer om han i tida framover. **UD**

MATHIAS R. SAMUELSEN

Alder: 30 år.

Yrke: Forfatter, oversetter, redaktør, og altmuligmann innenfor litteraturfaget.

Aktuell med: Medvirker til ÆÅ litteraturfestival og er kunstnerisk rådgiver til Litteraturfestivalen i Lillehammer, Sigrid Undsetdagene. Driver i tillegg miniforlaget Beijing Trondheim.

Din beste kulturopplevelse?

På Samfundet i 2005 da Lambchop spilte musikk til Murnaus stumfilm *Sunrise*. Det var fryktelig stas!

Største guilty pleasure?

America's Funniest Home Videos.

Verdens største problem, og hvordan fikse det?

Her i vesten tror jeg det er utilfredsstilt begjær, at folk er misfornøyde og sure. Det kan løses med å lese bøker, nyte musikk, ved å være snill mot andre og generelt ikke være så selvopptatt.

Har du et råd til Trondheims studenter?

Studentene her er heldige. Det skjer vanvittig mye mer nå enn for ti år siden. Utnytt kulturtilbudene så godt som mulig. Bli med på Samfundet, da får du mye mer ut av studietida.

Overrasker positivt

Bachelorstudentene ved Kunstakademiet i Trondheim (KiT) har i år valgt å stille ut i Olrichhallen i kulturbunkeren Dora. Det bringer med seg både fordeler og utfordringer.

TEKST: MATS VEDERHUS FOTO: EIRIK ÅSHEIM

For å ta fordelene først: selv med sytten utstillere gir hallen nok av rom til å vise fram verkene til hver enkelt bachelorstudent uten at verkene føles inne-stengt, noe de fort kunne ha gjort i mindre visningsrom.

Lokalet fungerte tidligere som tysk ubåtunker under krigen. Hallen er godt belyst, og har store veggflater som brukes effektivt for å vise fram filmene som stilles ut. Spennvidden av utstilt materiale er nemlig stort her: filmer, fotografier, malerier, installasjoner i ulike stoffer og former, samt performansekunst.

Men med størrelse oppstår det også utfordringer: akustikken i hallen er problematisk. Spesielt når utstillingsområdet er så fullt av mennesker som det er under åpningsdagen, føles det vanskelig å konsentrere seg helt og fullt om verkene. Dette ødelegger en del av helhetsinntrykket for min del, selv om eplemost og kanapéer trakk opp.

Øg konsentrere seg må man. Det som stilles ut er moderne kunst som føyer seg inn i kanonen av verk som ble presentert under utstillingen *Ny Norsk Abstraksjon* på Astrup Fearnley-museet i år. Dette ble også påpekt av kurator og koordinator Jeremy Welsh i hans tale til studentene og de fremmøtte. Han har

.....
 På åpningsdagen gjorde Amanda Elida Varhaugvik en performance kalt *This will be my monument*, hvor hun hadde på seg plastklær og sang «History is a story»
 .....

forsøkt å skape en balanse og en givende type friksjon mellom alle verkene i utstillingen.

En ting jeg likte spesielt godt var en film av Finn Adrian Jorkjen, hvor han i en performance utspiller dødsituasjoner fra ulike kjente filmer, blant andre *Schindlers liste*. Dette bidrar til å dra utstillingen ned på et nivå som gjør at den kan forstås av folk som kanskje ikke er helt inneforstått med moderne kunst.

Det koster heller ingenting å komme inn på utstillingen, og dette sørger også for å minimere inngangstorskelen betraktelig. I løpet av dagene utstillingen varer er det lagt opp til ulike performancer av Jorkjen, samt en såkalt *Artist talk*.

På denne måten sørger studentene for at utstillingen forblir dynamisk, og at det hele tiden er grun-

ner til å komme (tilbake). På åpningsdagen gjorde Amanda Elida Varhaugvik en performance kalt *This will be my monument*, hvor hun hadde på seg plastklær og sang «History is a story» sammen med to andre kvinner. Kunsten ga assosiasjoner til nattverd og andre religiøse tradisjoner. Dette er et godt frempek på hva som kan komme de nærmeste dagene. Hvis du er redd et besøk her blir å ta seg vann over hodet, frykt ikke - dette er et spennende prosjekt som overrasker positivt.

FAKTA

- **Sted:** Olrichhallen - DORA1, Maskinistgata 1.
- **Varighet:** 24. april - 3. mai.
- **Åpningstider:** Hverdager 14:00 - 19:00, helger 12:00 - 18:00.
- **Utstillere:** Malin Amundsen, Mathilde Nicoline Bergersen, Ingrid Bjørnseth, Vilde Løwenborg Blom, Lisa Edetun, Therese Frisk, Reidun Synnøve Gravelseter, Sara Guldmyr, Daniel Hansen, Mikael André Jacobsson, Finn Adrian Jorkjen, Iben Isabell Krogsgaard, Tiina Tinouschka Nilsson, Øyvind Sørkjordmo, Joakim Holm Toreg, Amanda Elida Varhaugvik, og Sjur Aas.

Vakkert og ubehagelig

I *Montage of Heck* kommer vi nærmere Nirvanas vokalist Kurt Cobain enn noen gang før.

TEKST: TONJE JACOBSEN FOTO: UNIVERSAL

Som frontmann i grungerockbandet Nirvana fascinerte Cobain en hel verden, og interessen for ham ble bare større etter hans død i 1994. Aldri før har publikum fått innblikk i hans personlige liv i samme grad som i *Montage of Heck*. Som første dokumentar med familiens samtykke, har regissør Brett Morgen fått unik tilgang på familiebilder, dagboknotater og mer. Det gjør filmen personlig og nærgående på godt og vondt.

Intervju med familie og venner i tradisjonell dokumentar-stil suppleres med familiebilder og private videoopptak, og vi føres elegant gjennom fortellingen om Cobain fra vugge til grav. Det er gjennom private filmopptak og utdrag fra Cobains dagbok de sterkeste historiene fortelles. Av og til risikerer man å miste tråden i et sammensurium av tekster, kunstverk, intervju, og hjemmevideoer. Men den seeren som er så observant som filmen fortjener, vil lett holde følge.

En av filmens største styrker er nemlig hvordan ethvert virkemiddel som benyttes framstår som en del av rockestjernens personlighet. Soundtracket består nesten utelukkende av Nirvana-låter og private opptak gjort av frontmannen selv, og underbygger virkningsfullt hvordan Cobain blir stadig mer plaget i årene før sin død. Tegningene og animasjonene

.....
 Han var ingen helgen, og når filmen inkluderer videoklipp av en ruspåvirket Cobain sammen med sin datter, gjøres det ingen forsøk på å unnskylde hans destruktive oppførsel
 .....

gjør det samme, og de psykedeliske montasjene er ofte av typen som kryper under huden på deg. De gir et intenst innblikk i hans kaotiske følelsesliv, og det er så tydelig at kunstneren har sitt å stri med.

Fra kjærligheten til kona Courtney Love til heroinmisbruk, filmens framstilling av Kurt Cobain er brutalt ærlig. Det virker ikke som hensikten er å framstille han som noe mer eller mindre enn det han var. Han var ingen helgen, og når filmen inkluderer videoklipp av en ruspåvirket Cobain sammen med sin datter, gjøres det ingen forsøk på å unnskylde hans destruktive oppførsel. Ingenting blir overtydelig, og seeren står fritt til å gjøre opp sin egen mening.

Filmen slutter ved det som kanskje er det mest omdiskuterte når det kommer til Nirvana-

vokalistens, nemlig hans død. Selv om det er mange interessante fakta og myter å ta tak i, er det forfriskende at filmen ikke forsøker å spekulere rundt det omstridte selvmordet. Filmen prøver ikke å skape kontrovers, men å gi et autentisk og nært innblikk i Kurts person og liv. Det lyktes den absolutt med.

Stangsnurring og såre muskler

Poledancing-kurs trenger ikke å være trashy, det kan faktisk være veldig morsomt.

TEKST: MARIA LUND KROGSTAD FOTO: EIVIND SANDODDEN KISE

For å ha mitt på det rene: Jeg er omtrent det mest utatletiske mennesket du finner. Jeg har ikke satt fot innenfor et treningssenters fire vegger siden januar. Tanken på å skulle delta på et helgekurs i poledancing høstes helt horribelt ut. Jeg så for meg at man både må være heit, muskuløs og elegant. Med mine omtrent tre muskler var det jo dømt til å gå dårlig. Men til min store (og gledelige) overraskelse tok jeg feil.

Kurset varer over to dager, fra 10–12 lørdag og søndag. Det tar for seg mye grunnleggende teknikk, samt en del spins og figurer som ser ganske fancy ut men heldigvis ikke er så vanskelige å lære seg. Ingen av deltakerne har prøvd pole dance før, og instruktøren går rundt og gir alle individuell hjelp når noen sliter. På slutten av dag to setter vi sammen en liten koreografi. Til og med jeg, som har omtrent null koordinasjon, får til noe som kanskje ser ut som en halvelegant dans.

Under kurset kan det fort vise seg at man er sprekere enn man tror. Med teknikken på plass

.....
 Poledance viser seg å være himla gøy, men også innmari hardt arbeid.
 .....

fikk selv jeg til ting jeg knapt hadde drømt om å gjøre. Kurset var godt bygd opp, med mer grunnleggende bevegelser og teknikker på dag én, og litt vanskeligere bevegelser på dag to. Læringskurven var bratt, og man merker godt forskjell i egen prestasjon mellom første og andre kursdag.

Poledance viser seg å være himla gøy, men også innmari hardt arbeid. På et punkt sa instruktøren at «dette er egentlig lett» mens jeg hang i stanga og kom meg ingen vei. Det føltes litt demotiverende, for lett vil jeg ikke påstå det var, men instruktøren var flink og hjelpsom. Det gikk veldig fint å være med på kurset selv om man var fullstendig grønn på området. Om du er interessert i å teste komfortsonen, så holdes det nye kurs i mai. Du kan finne mer informasjon på poledance.blogg.no.

Jeg forlot kurset med blåmerker på beina, mørke muskler, og en deilig porsjon mestringsfølelse. Det er ingen tvil om at poledancing er en god treningsform, og selv om det var slitsomt og litt vanskelig så er det innmari gøy.

JAZZGITARIST: Stian Westerhus skal spille på årets Trondheim Jazzfestival.

Jazzfest i trønderhovedstaden

Trondheim Jazzfestival fortsetter sin årlige kavalkade av nordiske og europeiske jazzutøvere.

TEKST: HÅKON PEDERSEN FOTO: ODIN DRØNEN

Mellom 7. og 10. mai avvikles atter en gang Trondheim Jazzfestival i Trondheim. Festivalen så dagens lys i 1980, og kan krediteres en håndfull jazzentusiaster som på frivillig basis drev organisasjonen Jazzmazz. Studentersamfundet var festivalens vugge, og daglig leder Ernst Wiggo Sandbakk i Jazzfest forteller om tette bånd med det runde, røde bygget.

– Vi er i drøftinger om en felles strategi for å få mer av byens eminente jazzmiljø på Samfundets program gjennom hele året, samt å videreutvikle Jazzfest Future sammen, sier Sandbakk.

Trondheim jazzfestival er et samarbeid mellom flere aktører, deriblant nevnte Trondheim Jazzforum, Trondheim symfoniorkester, Studentersamfundet, Norsk Jazzforum, og Jazzlinja ved NTNU.

– Som for alle andre festivaler i Norge benyttes også frivillige i veldig stor grad. Jazzfest har 40 til 50 frivillige som brukes i alt fra transport og billettering til plakatoophenging og artistvertskap, sier Sandbakk

Unge talenter

Trondheim Jazzfestival trekker årlig store navn fra jazzmiljøet både i inn- og utland, og også i år er programmet tettepakket. Festivalen har et fokus på nordisk og europeisk jazz, og ønsker å løfte frem yngre, lovende musikere. Gitarist Petter Vågan er lærer ved NTNUs jazzlinje. Han sitter i komiteen for festivalens talentpris, som årlig tildeles en gruppe, enkeltartist, komponist eller arrangør med tilhørighet til jazz og tilknytning til jazzlinja ved NTNU.

– Kandidaten bør være nyskapende og ha en klar identitet, bør utvise musikalsk dristighet og være på terskelen til gjennombrudd. Vi ser også på årets kandidater i lys av tidligere mottakeres instrument, sjanger og kjønn for å få en mest mulig balansert avveining. Det er ikke så vanskelig å finne talentene, men å skulle velge ut én enkelt talentprisvinner er verre, sier Vågan.

Vågan nevner noen fellestrekk for talentprisvinnerne fra år til år.

– Alle er meget dyktige instrumentalister og mu-

sikere, og har klart å gå et stykke ned veien mot å finne sitt eget uttrykk. Alle utviser evne for entreprenørskap for egne prosjekter, forklarer han.

Fruktbart samarbeid

Sandbakk mener samarbeidet mellom Jazzfest og NTNU fungerer meget bra.

– Festivalen har et tett samarbeid med NTNU og jazzlinja der, og er et utstillingsvindu for de unge talentene som Trondheim er kjent for, langt utenfor byens og landets grenser, sier han.

Han beskriver selv jazzmiljøet i Trondheim som «outstanding», og mener det også er grobunn for artister som opererer primært utenfor jazzzen.

– Miljøet er preget av åpenhet og storsinn, både på jazzlinja og i festivalsammenheng. Vi jubler over at tidligere studenter gjør suksess innenfor andre sjangre enn den rene jazzzen. Det finnes kun to typer musikk: God eller dårlig, sier Sandbakk.

Vågan sier seg enig i at jazzmiljøet er godt.

– Det dukker stadig opp nye talenter og nye band

SAKSOFFONIST: Kåre Kolve skal spille på feistvalen..

TRONDHEIM JAZZFESTIVAL

- Unge jazztalenter vises frem under bifestivalen

Jazzfest Future på høsten.

- Jazzfest ble i 1998 omdøpt til Trondheim Jazzfestival.

- Daglig leder Ernst Wiggo Sandbakk var en av kun fire aktive jazztrommisere i Trondheim sent på 70-tallet.

i alle subsjangre. Trondheim Jazzforum har økt aktiviteten sin, og innsatt nytt styre med nye ideer. Samfundet har også gode tradisjoner for storband og har i senere tid økt fokuset sitt på jazz. Med tanke på størrelsen på byen er det et fabelaktig kulturtilbud her. Jazzmiljøet i Trondheim er et åpent og levende miljø som det er lett å orientere seg i, sier han.

Variert jazzgilde

I år er det som vanlig mye forskjellig på plakaten. Jan Garbarek, saksoffonist Kåre Kolve, gitarist Stian Westerhus, og Come Shine med lyriker Jan Erik Vold og gitarist Knut Reiersrud er noen få eksempler.

Festivalen hadde ikke vært komplett uten nyere utøvere og ensemble med tett tilknytning til byens jazzmiljø. Eksempler er soul-jazztrioen Nypan Trio, som feirer utgivelsen av sitt første album med konsert under årets festival; fiolinist Adrian Waade, og Espert Berg Trio. Hvert år inviteres også en ung og lovende musiker til å rekonponere kjente trønderske artister. I år har Stina Moltu fått æren, og har valgt å ta for seg Motorpsycho. Med seg har hun NTNU Jazzensemble som består av studenter på jazzlinja.

– Vi presenterer jazzlinje-band på forskjellige scener i løpet av festivalen. Vi har også opp gjennom årene latt studenter eller tidligere studenter få invitere med seg musikere de ser opp til, eksempelvis da Hayden Powell gjorde en konsert med sitt band og hadde Kenny Wheeler som gjestartist, sier Vågan.

Trondheim Jazzorkester anses som en så viktig hjørnestein i trøndersk jazzmiljø at det hadde vært bekymringsverdig om de ikke hadde vært på plass i år også. Orkesteret har samarbeidet med noen av de fremste jazzmusikerne som er å oppdrive, som tangentmann Chick Corea og gitarist Pat Metheny.

Fleksibelt program

Selv om det primært er nordisk og europeisk jazz i søkelyset, hindrer ikke dette festivalen i å gjøre bookinger innenfor annen musikk. Blant annet kommer det amerikanske eksperimentelle alternative rockebandet Swans til bartebyen, til glede for tilhengere av industriell støyrøkk.

– Alle festivaler må følge med i tiden for nye strømninger og bevegelser. Festivalen er veldig bred akkurat nå, og dette skal vi fortsette med. Jazzzen i dag inneholder et vell av sjangre. Utfordringen er å plukke ut kvalitetene i de ulike uttrykkene, forklarer Sandbakk.

Festivalen har et betydelig antall artister på plakaten. For studenter kan en konsert eller to være et sårt trengt avbrekk i eksamenstida, særlig fordi mange av konsertene er helt gratis. Ifølge Sandbakk er det selvsagt alltid rom for flere lyttere og festivaldeltagere.

– Personlig ønsker jeg at festivalen skal «ta byen» i større grad, men dette må skje på lang sikt. Vi må vokse trygt. Noen av endringene må komme som en følge av at vi utvider antall publikummere, sier han.

Om jazztoget går på skinner finner vi ut i mai. **UD**

MIN ANBEFALING

TONJE JACOBSEN
Kulturjournalist

Når kalenderen viser mai måned, og solskinnsdagene ikke lenger er så sjeldne, kryper Trondheims beboerne ut av de mørke hulene sine for litt etterlengtet påfyll av D-vitaminer. Selv om vi går mot en dyster periode med eksamensforberedelser, er det også lov for studentene å ta seg fri innimellom. Og hvis vi er så heldige at vårt kjære Trondheim viser seg fra sin beste side med solskinn og varme grader, er det lite som slår en utepils, eller eventuelt kaffe, i noen av byens flotte lokaler. Selv om de fleste plasser kanskje er kjent for studenter flest, så kommer det her en gjennomgang av noen av de beste stedene man kan slå seg ned for å kombinere solskinn med etterlengtede forfriskninger.

Café Løkka

Midt mellom Bakklandet og Sol-siden, ligger en koselig kafé med navn Café Løkka, hvor man kan få seg både mat og drikke i fine omgivelser. Kaféen har en stor uteservering med mulighet for å sitte så nærme Nidelven som mulig, og lover at det er gode forhold for soling.

Antikvariatet

Dette utestedet er nok i alle fall kjent for brorparten av Trondheims studenter, og har vunnet flere priser. Antikvariatet befinner seg på Bakklandet, og det i seg selv gjør det verdt besøket når sola titter fram. Antikvariatet har god plass til de som ønsker å ta seg en øl eller hva det måtte være i frisk luft, og det er gode forhold for å gjemme seg litt bort i skyggen om det merkelig nok skulle komme en dag der sola steker litt for mye.

Mormors stue

Mormors er et sentralt og koselig sted som kanskje er kjent for de fleste for den hyggelige atmosfæren og like hyggelige priser, men skal vi tro et oppslag i Adressa fra fjor sommer, er det en av de få serveringsstedene som ikke opplever økende pågang når sola titter fram. Det er dumt, for dette stedet har også lokaler for uteservering som definitivt fortjener et besøk på solfylte dager. Nevnte jeg hyggelige priser?

Norges vugge på Marinen

Med et begrenset budsjett og annerledes artister vil Nils Heldal appellere til Pstereo-gjengangerne.

TEKST: KAROLINE JENSEN ARKIVFOTO: EIRIK INDERGAARD

Daglig leder for Pstereofestivalen, Nils Heldal, beskriver festivalen som «Norges vugge», og en festival musikkentusiastene ikke vil gå glipp av. Siden 2007 har Pstereofestivalen blitt kjent for folk flest i Trondheim, men også rundt om i Norge. Heldal vektlegger at han ønsker å skape en festival basert på musikk de har tro på, og musikk de tror andre musikkelskere kan relatere seg til. Med dette ønsker de å skape en trofast og lojal skare, som år etter år ønsker å vende snuten tilbake til Marinen, hvor festivalen avholdes.

Stemmingsfestival

– Hva er egentlig Pstereofestivalen?

– Pstereo er en festival som er rar, liten, og litt annerledes. Trondheims største musikkfestival for pop og rock er ikke en headlinerfestival, siden budsjettet ikke strekker til, sier Heldal.

Pstereo har ikke det samme budsjettet som de største festivalene i Norge, og må selv reise rundt å finne fram musikk de verdsetter. Det virker som om flere av arrangørene drar ut på konserter, og bringer det tilbake til festivalen om de liker hva de hører. Dermed blir det en personlig og stemningsfull opplevelse, noe utenom det vanlige.

– Vi bruker ikke alle pengene på kjente headlinere. Jeg vil beskrive festivalen som en stemmingsfestival, bestående av artister og band ledelsen selv liker å høre på.

Han trekker spesielt fram artisten Soak og bandet Wand, som spiller soul-folk inspirert musikk med psykedeliske melodier. Det er slike artister Heldal

ønsker å booke til festivalen, og dermed gi publikummet en litt annen konsertopplevelse.

– Wand er jo bare «helt i skorpa», og det er veldig positivt. Vi ønsker å bringe noe nytt og forfriskende til musikk-Norge, sier han og smiler.

Den ukjente, men interessante stilen virker som en god strategi, ettersom billettene forsvinner raskt. Folk ønsker å komme tilbake, og Pstereo tiltrekker også nye folk som vil ha en ny og frisk musikkopplevelse.

Band of Horses og La Roux

– For alle som elsker musikk og er kjent med Pstereos artister, kommer det jo klart fram at flere av artistene som er booket er verdenskjente og kritikerroste, blant annet Band of Horses og La Roux. Hvordan fungerer egentlig dette om man ikke er en budsjettfestival?

– Band of Horses kan vi booke fordi de slipper album i september. Festivalen er i august. Hadde festivalen vært en måned seinere hadde ikke dette gått, siden band og artister er mindre eksklusive å booke inn for et nytt album slippes, og da også billigere. Dermed kan vi ta oss råd til dette, sier Heldal.

Videre forteller han at slike artister er en god investering, siden både tyveåringer og førtiåringer har god kjennskap til musikken. Slik kan det lønne seg å booke inn klassikere, selv om de ikke er dagsaktuelle.

Pstereo, en kvinnefestival?

– Hvem er det egentlig som besøker Pstereofestivalen?

– Cirka 75 prosent av festivalgjengerne er folk som har vært på festivalen før, sier han før han fortsetter.

– Den attraktive beliggenheten langs katedralen og Nidelva, sammen med den interessante line-upen gjør at folk ønsker å komme igjen. Noe som også er verdt å få med seg er at et enormt flertall av studentene som besøker Pstereo er unge kvinner.

– Hvorfor?

– Det er vel fordi de er smartere enn gutta, sier Heldal og ler.

Videre forklarer han at det er ikke utelukkende en musikkfestival, men at de også tilbyr andre ting musikkentusiastene kanskje ikke er så kjent med, men som likevel kan bringe stor glede.

– Vi vektlegger også god mat og god drikke, og sørger for at det meste er økologisk og bærekraftig. I tillegg stiller Natur og Ungdom opp hvert år for å samle flasker, søppel og informere festivalgjengere om miljø og ressurser.

Vil ha gjengangere

– Hvordan får dere plass til fire scener på lille Marinen?

– Dette hadde jo ikke gått på en stor headlinerfestival med mange svære og kjente artister. Flere scener skaper ulike opplevelser, og byr på god stemning. Folk skal ønske å komme tilbake, og da må man skape gode opplevelser og god stemning, forteller han.

Det er helt tydelig at arrangørene bak Pstereo ikke ønsker å trekke med masse kjente artister fra radioen, men heller skape en ny opplevelse man vil besøke igjen, selv om man ikke nødvendigvis alltid vet hva man får. Kanskje er det akkurat derfor entusiastene vender tilbake til festivalen år etter år. **UD**

ANMELDELSER

BLOMST
BLOMST

Albumdebuterende pønkere gjør alt riktig.

At *Blomst* åpner rett på sak, rett på et fengende riff, og den etter hvert så gjenkjennelige, inderlige vokalen, er ingen overraskelse. Den Trondheimsbaserte pønkekvarteren er ikke kjent for å gjøre det vanskelig, takk for det. «Meningen Med Livet» er arketypisk pønk, men mest av alt er det Blomst.

Andre låt og singel «Ro Deg Ned» er også kjent i en akustisk versjon, men den er aller best i full Blomst-drakt. Med fuzzgitar, kraftig vokal og heseblesende koring er jeg i noen minutter på konsert i garasjen til mora di. Med «Elefant» prøver Blomst seg på en litt annen vri, og det lydbildet vi er vant til å få servert erstattes av et mer utbrodert og tyngre lydbilde, uten at de går seg bort.

Noe mer nevneverdig sjangerekspimentering får en ikke på det ti spor lange albumet. Resten er selve definisjonen på pønk. Snart vil du finne et pønkeleksikon med *Blomst* som lydspor i en boksappe nær deg. Likevel skal man ikke overse betydninga av norskspråklig pønk i en samtid som overdøves av drømmepop og svelt liksom-pønk med tekster så kleine at bilferien med familien blir et mareritt.

Jeg synes Blomst tar opp en plass i det norske musikklandskapet som fortjener å være fylt til enhver tid. Vi har en stolt pønkehistorie som strekker seg mange år tilbake, og i mine ører er det nærliggende å trekke fram band som Kjøtt og Raga Rockers. Jeg mener, vokalist Ida Horpestad er jo Michael Krohn reinkarnert. Samtidig som hun i større grad er et bærende og distinkt element i låtene enn det Krohn er.

Blomst finner ikke opp kruttet med sin første fullenger, men fører videre en kjær norsk tradisjon. De har debutert med et album som i liten grad går utenfor de definerte sjangrene, men klarer likevel å skape et lydbilde som de i stor grad eier selv. Fuzz, vokal og rett-fram-tekster er limet på en skive som lander støtt på skuldra til små kjemper. Det er nok til at de når opp til taket.

Tekst: Vanja Thronæs
Foto: Eivind Sandodden Kise

THE GOOD THE BAD AND THE ZUGLY
HADELAND HARDCORE

Hardcore pønk med ø, ikke u.

Åpningslåten «Who Will Save Scandirock» stiller lytteren et spørsmål: Hvem skal overta tronen av scandirock etter band som Anal Babes, Gluecifer og Turbonegro? 50 sekunder inn i låten skjønner man at spørsmålet var retorisk. The Good the Bad and the Zugly spiller skitten 90-talls Oslo-punk, og har definitivt satt seg godt til rette.

Debutalbumet *Anti World Music* høstet gode omtaler i 2013. Det er liten grunn til å endre en velfungerende oppskrift, så hvorfor ikke fortsette med å ødelegge trommehinnene til fansen med noe av det samme? *Hadeland Hardcore* er likevel hakket skitnere og hardere. Om det er fordi de har fått inn en vokalist til er usikkert, men inntrykket er i hvert fall at flere øl har blitt konsumert, og færre timer søvn har blitt tilbrakt på puten. Dette gjør selvfølgelig et positivt utslag på platen. Vi snakker jo tross alt om hardcore.

The Good The Bad and the Zugly er selverklærte eksportører av statssubsidiert oljepunk. Bandet mener selv at humoren i tekstene kan nyttes av alt fra fostre til pensjonister. Dette stemmer jo selvfølgelig ikke helt og holdent, men tekstene er så banalt enkle at enhver kan få de med seg.

I introen til låten «How Can Less Be More» diskuteres det minimalistiske utsagnet «less is more» i en monolog: «How can less be more? It's impossible. More is more.» Talen etterfølges av et hardt gitarriff. Dette er ikke minimalisme, her handler det om å vise mest mulig krefter på minst mulig tid. Med *Hadeland Hardcore* viser The Good the Bad and the Zugly at de har nok krefter til å sitte på tronen av scandirock en lang stund til.

Tekst: Ulrik Halmøy
Foto: Fysisk Format

MEW
+–

Progpopen er tilbake, uten å imponere.

Seks år etter at danske Mew kom med sin siste skive *No More Stories Are Told Today, I'm Sorry They Washed Away // No More Stories, The World Is Grey, I'm Tired, Let's Wash Away*, kommer oppfølgeren med navnet +– (*Plus Minus*). Det er flere merkbare forskjeller, og med unntak av lengden på platen vil nok flere bemerke seg at bassist Johan Wohlert er tilbake etter å ha sluttet i 2006.

Fansen har lenge vært splittet i synet på om Mew er best som trio eller ikke, men uansett preferanse byr +– på en god dose av både kjente og ukjente takter. Åpningssporet og førstesingelen «Satellites» er erketypisk Mew, og er en låt som verken imponerer eller skuffer.

Det oppsummerer på mange måter albumet. Halvparten av låtene spiller på samme oppskriften som Mew har gjort siden gjennombruddet i *Frengers*, og det er absolutt ikke dårlig, men samtidig ikke særlig spennende.

Den andre halvdelens vitner derimot om at vitaliteten og oppfinnsomheten som gjorde Mew til et av Skandinavias største band, fortsatt er tilstede. På samme måte som *Frengers* og *And the Glass Handed Kites* hadde «Comforing Sounds» og «Louise Louisa» som sanger som er lengre enn det klassiske radioformatet, har +– fem av ti låter som er over seks minutter lange.

Spesielt i løpet av de elleve minuttene som «Rows» varer, kommer det fram nye sider av bandet. Man kunne kanskje ønske at hele platen hadde vært mer eksperimentell på samme måte.

Sammenlignet med tidligere Mew-album er ikke +– noe mer enn helt middels, og tatt i betraktning at det er den første skiva på seks år, vil nok de som har gledet seg mest også bli mest skuffet. Det er bare å håpe at det ikke er like lenge til neste gang Mew kommer med nyheter, og at de da tør å gå utenfor sin egen komfortsone i større grad.

Tekst: Erik Lundgrenn
Foto: Universal Music

RØDT KORT TIL STUDENTPOLITIKERNE: Per Fridtjof Larsen er første kandidat ut i tidens listeslipp til Studenttinget

GLEM UKA!

Fersk valgliste gir nytt håp for degenerert studentdemokrati.

TEKST: JOHAN MØKKERBAKKEN. FOTO: HVEM VET?

Folket har sett seg lei av studentpolitikk som atferingstiltak for avdankede elevrådsrepresentanter.

Spitposten lanserer nå DERA Bartheim, en egen liste til Studenttingsvalget. Vi gir deg en smakebit på høstens demokratiske orden.

Det blir ny giv for de valgtrotte trondheimsstudentene i det som omtales som den største begivenheten siden Miley Cyrus slo ned Berlinmuren med en knusekule. Den gjeve valglisten henter inspirasjon fra sin søsterorganisasjon i Bergen, Det eneste reelle alternativ (DERA), som har gjort stor suksess med sin kamp mot politisk tåkeprat og åndsfattige ungdomspolitikere forkledd som studenter.

Valgforsker Anders Tjora Jensen omtaler den nye listen som «det friskeste pust i norsk demokrati siden Per Sandberg oppdaget Menthos».

- UT MED BROILERNE!

Studentpolitikerne har allerede fått gjennomgå i den pågående debatten om fusjonen mellom NTNU og høyskolene i Sør-Trøndelag, Gjøvik og Ålesund. Listas førstekandidat Per Fridtjof Larsen taler klart:

- Trondheims frie presse har sett seg lei kandidater som sluntrer seg unna sine demokratiske plikter og utfyller sine verv med 2048. Vi lanserer derfor ni punkter for en bedre verden. SP.

DERA BARTHEIMS VALGLØFTER

• Eksamensfri 18. mai. Det er uhorrt av studentene ikke får ta del i feiringen av Norge som fri og selvstendig nasjon.
• Nei til umenneskelige arbeidstider. Alle forelesninger og EIT-dager må foregå mellom klokken 09.15 og 17.30.
• Rabattert kantine mat til alle utvekslingsstudenter. Norge er dyrt nok fra før for dem, og gode hoder trenger god næring.
• Samfundet som NTNUs åttende fakultet. Ansvar for Fadderuka overlates til UKA for å befeste Trondheims status som Nordens beste studieby og tidlig introdusere nye studenter til frivillighetsmiljøet i byen.

• Gratis snacks på Omega Verksted og andre kreative miljøer på campus, da det viktigste er å sette teori ut i praksis.
• Blanke stemmer telles og teller. Alle blankiser går til tomme, avstående seter i studentforsamlingen.

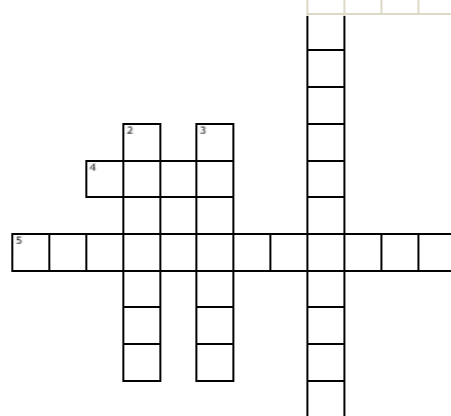
• Nei til uforsiktede resolusjoner! Det må bli slutt på vedtak som aldri følges opp. Alle vedtak får en tidsfrist, og utløper deretter.

• Demokratisk kontroll over godtgjørelsen: Lønnstrinn til leder og nestleder må avgjøres over stemmeseddelen.

• Alle studenterkor overføres til Campus Gjøvik for å spre byrden.

KRYSSORD

Pirum er

LODDRETT:
1. Melk som ikke skiller seg
2. Samme type
3. Ord som uttales likt

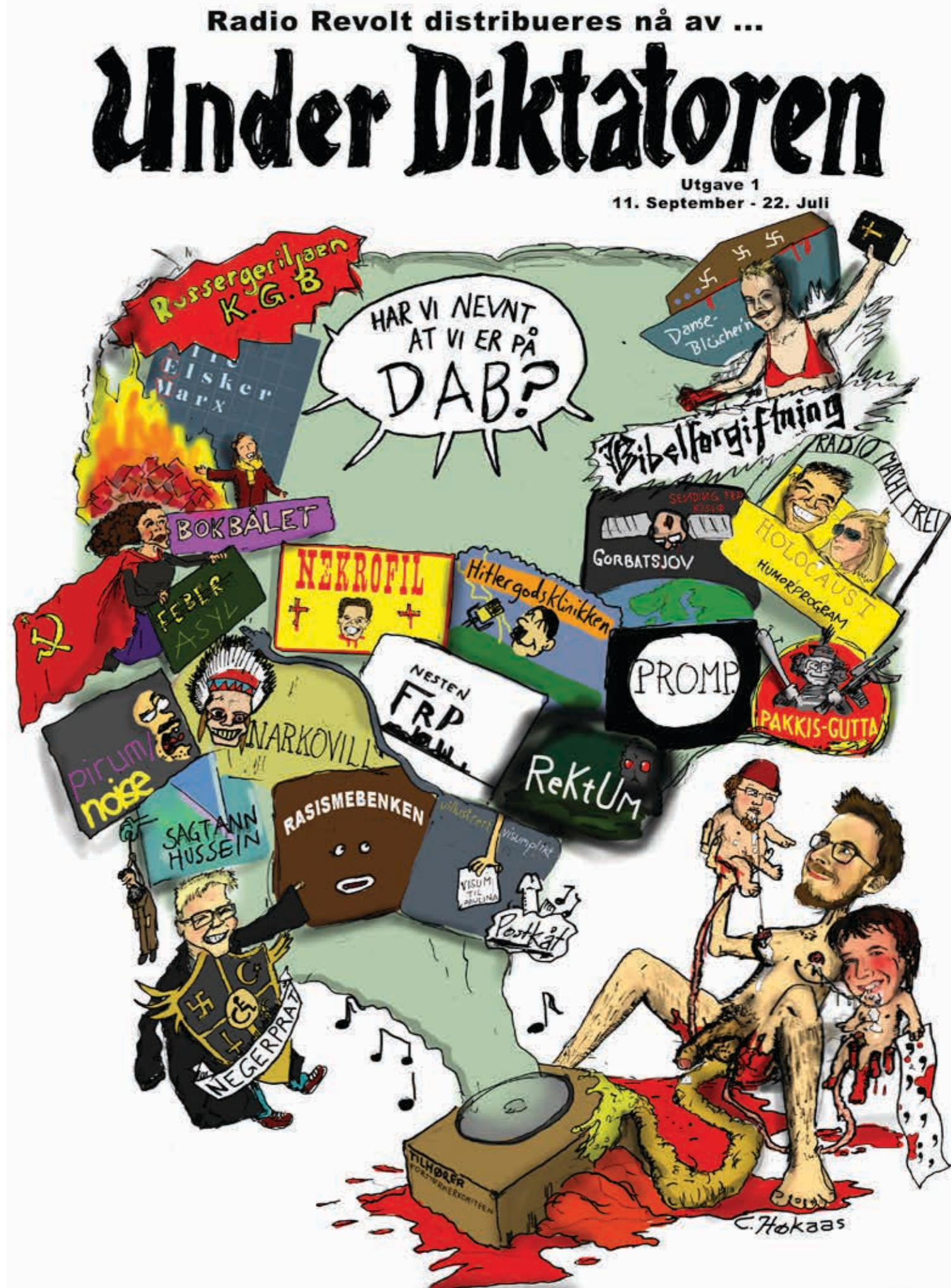
VANNRETT:
1. «Herr» (latin)
4. Ensartet
5. Isoformisme er en bijektiv...

REGISTRERER

... at jødene mot palestinerne.
... at hvem vinner?
... at trolig Israel, men det er opp til folkeretten å avgjøre om det er hjemme- eller borteseier
... at uansett tjener verdenssamfunnet.
... at Tjora er ute i hardt vær for sine uttalelser om studentpolitikere
... at det gjør han vel lite, med en slik hårmanke
... at Spitileaks avslører hva Tjora EGENLIG sa
... at «de makeløst udugelige danglebærførtærene i denne aspergerstøttegruppen (STi, red. anm) bryr seg ikke om mer enn å melke sine overdimensjonerte mannebryst til spruten står i trynet og «kvalitet i utdanningen» er ytre minst fem ganger»
... at aspargesene skriver det også inn på cv-en etterpå.
... at litt som KUKE-folket
... at eksrussetiden er om senn forbi
... at nå venter vi bare på eksfad-

deruka
... at 90-tallsfesten var «verdens dårligste arrangement»
... at Republica Cromanon derimot, DER snakker vi fest
... at kiker på noen småjenta i laupartid
... at Pirum kiker på noen smågutta i samme slengen.
... at brått får småguta «løpetid»
... at nå kan snart pirumitter også donere blod.
... at nei vent, karantenetid.
... at velkommen til Gløshaugen, hvor rasisme og løsningsforslag florerer fritt
... at velkommen til Dragvoll, for deg som vil fortsette mulig ut i atfering-skurs hos NAV
... at velkommen til HIST, for deg som savner klassens time på ungdomsskolen
... at velkommen til Dronning Mauds, for deg som leser Kvinneguiden
... at velkommen til Handelshøyskolen, for deg som var for dårlig i matte til å gå på Gløs

... at velkommen til NKH, for deg som har mer penger enn skolepoeng
... at velkommen til BI, for deg som ønsker å skrive utlysninger på Finn.no resten av ditt liv
... at velkommen til Sonans, for deg som ikke var flink nok på skolen, men manglet integriteten og pågangsmotet til å satse på indierock
... at velkommen til Folkeuniversitetet, for deg som liker brevkurs
... at velkommen til Livets Knall Harde Skole, for deg som er herlig unorsk og forfriskende politisk ukorrekt etter åtte år med rødgrønt avgiftshelvete
... at velkommen til Koranskolen, for deg som er herlig unorsk og forfriskende politisk ukorrekt etter hundre år med vestlig forfall
... at velkommen tilbake til høsten.

Radio Revolt distribueres nå av ...

Under Diktatoren

Utgave 1
11. September - 22. Juli

Kulturkalenderen

**28.april - 11.august
tander rulle kuk**

TIRSDAG 28.APRIL

Galleri SG

Klokka 11.00: Mange kunstnere er med på vårutstilling. Om du liker kunst er dette stedet for deg, og liker du ikke kunst kan dette være stedet du blir overbevist, så kanskje det er stedet for deg læll.

Kulturbunker Dora

Klokka 19.00: Avgangsstudentene ved Kunsthøyskolen i Trondheim har bachelorutstilling. Det er litt av hvert å få med seg her, fra performance til klæssik bildekunst. Støtt morgendagens kunstnere og vær med på fødselen av det neste store.

Trondheim Folkebibliotek

Klokka 19.00: Litterær salong med Svenn Torgersen om psykisk helse, personlighet og et bra liv. Jeg vet ikke med dere, men jeg har alltid hatt lyst på et bra liv.

ONSDAG 29.APRIL

Dokkhuset

Klokka 19.00: Mads Gilbert holder foredrag om sin lange legevirksomhet på Gaza-ripen, og så blir det konsert med Sharaka Ensemble, en gruppe sammensatt av norske og palestinske musikere. Bli klok og underholdt på en kveld, hvor ofte skjer det?

Olavshallen

Klokka 19.30: Superonsdag med Trondheim symfoniorkester og unge talenter. Unge klassiske utøvere får muligheten til å vise hva de er gode for før de starter på den høyere utdanningen sin. Støtt ungdommen, ung kultur, heiheihei!

TORS DAG 30.APRIL

Ila Brainnstasjon

Klokka 20.00: Kultkult, Frank Scott spiller musikk, kul musikk. Det blir blues fra Memphis, New Orleans og Chicago.

ISAK

Klokka 18.00: Det er Nattrock med mange forskjellige band og musikk hele natta. Det er grilling i bakgården, men det er uten rus, så du slipper å være bakful i 1.mai-toget. PS. GRATIS!!!!

Nova Kino

Klokka 18.30: Visning av *Midnight Cowboy* med Cinemateket. En film om det å være en naiv prostituert på gata i New York, noe alle burde vite hvordan er.

Trøndelag Senter for Samtidskunst

Klokka 19.00: Lina Berglund: *Dissolving the Image Preparing for Love*, visuell poesi med oljemaling på lerret.

FREDAG 1.MAI

Clarion Hotel and Congress

Klokka 21.00: Shaggy AKA Mr. Boombastic kommer til Trondheim, OMG! For alle 90-tallsofile er denne konserten et must, jeg sier bare Angel, It Wasn't Me, Oh Caroline og seff Boombastic!

Katedralskolen

Klokka 13.00: 1. Mai-toget starter her, men er å finne i hele byen. Klokka 14.00 er det appeller på Torvet, og så er det fullt

Foto: Vilde Sofie Steen

29.

opplegg i hele byen. Bruk dagen riktig alle sammen!

LØRDAG 2.MAI

BUL-salen

Klokka 18.00: Teateret *En umulig gutt* handler om en 8-år gammel gutt som heter Jim. Det er også en svart komedie om et sykehusmiljø, så det blir interessant.

Byscenen

Klokka 21.00: U.D.O. er Udo Dirkschneider, en skikkelig metallmann av beste sort, den tidligere vokalistene av Accept. Liker du det hardt og mørkt, langhårede menn, eller eventuelt skalla menn er det bra sjanser.

SØNDAG 3.MAI

Antikvariatet

Klokka 20.00: Orlanda's Quartet består av Orlanda fra Mosambik som sammen med sine venner fra Trøndertun folkehøyskole har laget et band som spiller jazz, soul og mosambikisk folkemusikk.

Galleri Blunk

Klokka 20.00: Daniel Diamant har visning av røde malerier. Har du tenkt over forskjellen på det røde i McDonalds sin logo og i Coca Colas? Det har Daniel Diamant, og han kan vise deg det.

MANDAG 4.MAI

Ilaparken

I anledning 30-jubileet til «La det swinge» og Bobbysocks seier i Melodi Grand Prix, feirer Nina og Stine med en gjenskapelse av denne fantastiske begivenheten. Finn frem paljetjakken din og swing løs uten å tenke på eksamen i noen timer.

TIRSDAG 5.MAI

Antikvariatet

Klokka 20.00: Charlotte Audenstad fra Hitra synger låter på sjarmerende sør-trøndersk om sjarmerende ting. Sjarm all-around!

Ila Brainnstasjon

Klokka 20.00: Stage Three. Har du noen gode historier å fortelle fra livet ditt? Eventuelt noen veldig dårlige? Virkelige historier blir fortalt fra scenen på Brainnstasjonen. Tema for kvelden er grenser.

ONSDAG 6.MAI

Trøndelag Senter for Samtidskunst

Klokka 20.00: I kjelleren av lokalet presenter Amund Ulvestad *Schizophrenium*. En audiovisuell installasjon om lyd.

TORS DAG 7.MAI

Dokkhuset

Klokka 19.00: Jan Erik Vold og Knut Reiersund spiller med Come Shine. Vold leser fantastiske dikt og Reiersund spiller gitar fra en annen verden. Ta en pause fra eksamenlesinga og kooos dæ!

Olavshallen

Klokka 19.30: Trondheim Symfoniorkester spiller Mahlers Femte denne torsdagen. I 1904 sa Mahler «Ingen forstod det. Jeg burde ha ventet med å dirigere det til femti år etter min død». Hadde han rett, hadde han ei? PS. Det du skal forstå er at hele verden rommes i symfonien.

Rockeheim

Klokka 19.00: Det er Æ Å Trondheim Litteraturfestival, det blir opplegg i restauranten med besøk fra flere forfattere, blant annet Erica Löfström, Peter Waterhouse og Tor Åge Bringsværd. Klokka 22.30 er det visning av den sørkoreanske filmen *The day he arrives*.

FREDAG 8.MAI

Brukbar/Blæst

Klokka 21.00: Stian Westerhus og Sidsel Endresen spiller jazz, og improvisert sådan.

Dokkhuset

Klokka 22.30: I anledning Jazzfest 2015 er det mange fete, groovy og pretensiose konserter. En av dem er Troyka som er smart og moderne rock-dansemusikk-jazz. London-bandet er omtalt av flere store navn, og du kan være den neste i rekka, jippi.

Ila Brainnstasjon

Klokka 20.00: Peter Stokstad Band er ban-

det til Jimi Hendrix og Prince. Tulla, men du kunne trodd det. Nyt litt blues- og jazz-inspirert musikk i Trondheims koseligste kant av byen.

LØRDAG 9.MAI

Byscenen

Klokka 20.00: Herlig stemme synger eksamensnervene bort for et lite øyeblikk. Få med deg Lisa Ekdahl.

Dokkhuset

Klokka 14.00: Hermine Duerloo er Nederlands nye munnpillstjerne. Hvis du lurer på hvordan noen noen gang kunne ta over for den forrige, får du ta deg en tur.

Klokka 19.00: Stina Stjern har med seg NTNU jazzensemble for å spille sine versjoner av Motorpsycho sine klassikere. Enten du alltid har vært en stor fan, eller du aldri helt har falt pladask, kan dette være din dag.

Teaterhuset Avant Garden

Klokka 20.15: Berstad/Helgebostad/Wigdel har laget en danseforestilling kalt *Jordjenta*. En forestilling uten ord basert på et dikt av Maria Tryti Vennerød. Jeg har grunn til å tro at det blir vist mye tenner under forestillingen.

SØNDAG 10.MAI

Antikvariatet

Klokka 20.00: Brødrene Hans P. og Rasmus Kjørstad fra Sør-Fron spiller herlig felemusikk. Med springleik og halling tar brødrene deg med til Gudbrandsdali.

Byscenen

Klokka 13.30: Råkkenräll Fiskebåll: Junk er spilling på søppel. Neida, det er kunst i alt, det er bare å ha et åpent og kreativt sinn. Bli inspirert av rytmer på skrapmetall.

MANDAG 11.MAI

Dokkhuset

Klokka 19.30: Fire storband på Storbandkveld. Heimdal-, Orkdal-, S. Møller Storband og Trondheim Ballroom Orkester spiller opp til dans og koz på sidsiden.

Trøndelag Teater

Klokka 19.30: *Leonce og Lina* er et satirisk lystspill av Georg Büchner. Det blir rebelsk ungdom, dumme foreldre, kritikk av totalitære regimer og viktigheten av revolusjon, du vet, ungdomstida.

TIRSDAG 12.MAI

Dette var det siste nummeret av Under Dusken dette semesteret, og det betyr at du nå må finne dine egne kulturarrangementer for sommeren. Hold deg oppdatert med Barteguiden så lenge, eller gå ut i verden og oppdag den. Happy eksamens-tid, men ikke glem kultur!

Om du vil ha tips til flere interessante arrangementer kan du laste ned appen til barteguiden, eller gå inn på barteguiden.no.

